

เรื่อง ความรับผิดชอบต่อส่วนร่วม

เหตุเกิดขึ้นที่สนามกีฬากลางแจ้งหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยขยะหลังจากที่การจัดงานประจำปีผ่านไป ในแต่ละปีจะมีการจัดงานต่างๆ ขึ้นที่นี้หลายครั้ง นั้นหมายถึงการเพิ่มโอกาสให้คนเข้าไปทิ้งขยะได้มากขึ้น ทั้งๆ ที่ไม่ได้ตั้งใจจะให้เป็นอย่างนั้น

ฉันเคยเห็นเด็กชายวัยประมาณ 5 ขวบ ขอบมาวิ่งเล่นที่สนามแห่งนี้เป็นประจำ แต่วันนี้ยังไม่เห็นเด็กน้อยคนนั้น เห็นแต่คนมุงดูอะไรกันอยู่จึงเดินเข้าไปดูบ้าง ปรากฏว่าเห็นเด็กคนนั้นกำลังร้องไห้เสียงดังด้วยความเจ็บปวด เท้าข้างหนึ่งเต็มไปด้วยเลือด มีไม้แหลมทิ่มอยู่ระหว่างนิ้วเท้า แม่ของเด็กน้อยเล่าให้ฟังว่า ต้นเหตุมาจากคนที่มาเที่ยวงานที่จัดขึ้นในสนามแห่งนี้แล้วซื้อลูกชิ้นมารับประทาน เสร็จแล้วทิ้งไม้เสียบไว้ตามพื้นสนามแทนที่จะนำไปทิ้งในถังขยะให้เป็นที่เป็นทาง เป็นเพราะความมั่งง่ายเอาแต่สะดวกของคนบางคน ที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ส่งผลให้เด็กน้อยที่ไม่รู้เรื่องต้องบาดเจ็บ โดยที่คนทิ้งไม้เสียบไม่รู้ผลจากการกระทำของตน ถ้าคนทิ้งไม้เสียบลูกชิ้น มีจิตสำนึกเป็นห่วงความปลอดภัยของคนอื่น ก็จะต้องนำไปทิ้งลงในถังขยะ

อยากฝากบอกคนที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่ว่า สังคมจะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขปลอดภัยได้นั้น คนในสังคมต้องมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมและมีวินัยในตัวเอง

ผู้เขียนบทความ

นางวิภาลัย ประชาชาติ
พนักงานบริการ สนง.กต.จว. พัทลุง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การไม่เคารพกฏกติกา

คุณลุงคนหนึ่ง อายุประมาณ 75 ปี ป่วยไปหาหมอที่โรงพยาบาล คุณลุงไปถึงโรงพยาบาลตั้งแต่เวลา 07.00 น. แต่ได้คิวรักษาลำดับที่ 5 ใดๆ ที่เดินทางไปถึงโรงพยาบาลเป็นคนแรก

เกิดเหตุการณ์แบบนี้เพราะมีบุคคลซึ่งรู้จักกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลโทรศัพท์มา ขอรับบัตรคิวก่อนล่วงหน้า ใดๆ ที่ตัวยังไม่ถึงโรงพยาบาล

เรื่องนี้สะท้อนว่าสังคมไทยยังมีการขาดระเบียบวินัยอยู่มาก และยังเห็นแก่พรรคพวก ไม่นึกถึงบุคคลอื่นที่ทำตามกฏกติกาและระเบียบของสังคม เราไม่ควรเอาเยี่ยงอย่าง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ชนนท์ภัทร์ เหมทานนท์
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.กระบี่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ประชาธิปไตยในทัศนคติของเยาวชน

ในบทความนี้ เราลองมาศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากวิชาประวัติศาสตร์ โรงเรียนวัดหนองไฉ้ พระอารามหลวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย ที่มีต่อประชาธิปไตยของประเทศไทย เราในหัวข้อ “ประชาธิปไตยในทัศนคติของผม” ดูว่าเยาวชนเหล่านี้มีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

นายพงษ์กร มังคะลี มองว่า “ประชาธิปไตยมีข้อดีมากกว่าข้อเสีย บางครั้งดูเหมือนภาครัฐจะละเลยในบริบทของคำว่าประชาธิปไตย ถ้ารัฐบาลใส่ใจให้ราษฎรตั้งอยู่ในความสุจริตย่อมทำให้ประเทศก้าวหน้า และพัฒนาบ้านเมืองให้สงบสุข”

นายวิรัตน์ ศรีวงษ์ มองว่า “เรื่องการตั้งกฎเกณฑ์ หรือกฎระเบียบในเชิงนิติธรรม หากคนเราไม่ตั้งอยู่ในนิติธรรม ก็ไม่สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมภายใต้กฎเกณฑ์อย่างสงบ สันติ”

นายศตพร พรหมมาเทพ มองว่า “ประชาธิปไตยมีทั้งข้อดีและข้อเสีย”

ข้อดี “คือเป็นการทำงานอย่างเป็นระบบ โดยใช้เสียงส่วนใหญ่ของประชาชนเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารประเทศ”

ข้อเสีย “มีการประท้วงโดยการอ้างสิทธิมนุษยชนมากเกินไปจนขอบเขต จึงทำให้เกิดการประท้วงกัน จนทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศทรุดตัวอย่างหนัก”

นายดิศชัยฤกษ์ มั่นคง มองว่า

ข้อดี “มองถึงกฎเกณฑ์ กฎระเบียบโดยรวมกันสร้างขึ้นมาโดยกลุ่มคนที่เรียกตนเองว่าสิทธิมนุษยชน จนทำให้คนเราได้มีส่วนร่วมทางการเมืองกันมากขึ้น”

ข้อเสีย “มีการแย่งแก้อีกกันมากขึ้น มีการทุจริตหลากหลาย และซ้ำเติมด้วยความยากจนของคนไทยทั้งแผ่นดิน”

ป.ล. อยากให้ประชาธิปไตยดีขึ้นกว่านี้ โดยการที่คนไทยทั้งแผ่นดินช่วยกันปราบปรามคนโกงขายชาติ

นายจิรายุทธ์ บุญมี มองว่า “ประชาธิปไตยอาจดูไม่เกี่ยวข้องสำหรับเด็กอย่างผม แต่บางครั้งประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับความต้องการของประชาชน เช่น การเรียนฟรี 15 ปี จึงสรุปได้ว่าไม่ว่าจะเป็นปกครองด้วยระบบไหน สิ่งสำคัญคือขอให้รัฐบาลใส่ใจการศึกษาแล้วการปกครองระบบนั้นก็ถือว่า ดีที่สุด”

นายจรัส วนาวงศ์ มองว่า “ประชาธิปไตยคือการออกเสียงข้างมาก เป็นสิทธิเสรีภาพในความเป็นมนุษย์ การที่มีประชาธิปไตยในบทบาททางการเมืองการปกครอง คืออยากให้รัฐบาลใส่ใจและทุกข์สุขของประชาชน และอยากให้ทุกคนรักกันเพื่อร่วมกันพัฒนาบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ”

จากความคิด ทัศนคติของเยาวชนข้างต้น จะเห็นว่าหากเราท่านทั้งหลายช่วยกันปลูกฝัง ส่งเสริมประชาธิปไตยในกลุ่มเยาวชนของชาติ ให้เขามีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นจากความคิดเห็นของเขาเอง และมีพื้นที่แสดงออกทางความคิดก็จะเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติได้เรียนรู้และเข้าใจประชาธิปไตย ที่ถูกต้องเสมือนการเพาะต้นกล้าประชาธิปไตยในกลุ่มเยาวชนให้เข้มแข็งและแข็งแกร่ง ถือเป็น การปลูกต้นไม้ประชาธิปไตย ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้

ผู้เขียนบทความ นายวีระเชษฐ์ ขจรบุญ พนักงานจ้างเหมาบริการ สนง.กต.จว.เชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริบประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ปัญหาสังคมแก้ไขได้ด้วยพ่อแม่ปกครอง “พลเมืองต้นแบบ”

สังคมในปัจจุบันที่คนไทยส่วนใหญ่อ้างความจำเป็นเรื่องปากท้อง การหารายได้ให้มากเป็นเรื่องที่มีความสำคัญกว่าความสุขของการอยู่ร่วมกันดูแลกันในครอบครัว กลายเป็นต้นเหตุสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้ปัญหาสังคมของไทย เรื่องคุณภาพของเยาวชนตกต่ำและน่าห่วงใยอย่างมาก โดยเฉพาะปัญหาการใช้ความรุนแรง การตั้งครรภ์ก่อนวันอันควร ปัญหายาเสพติด ฯลฯ จนอาจรู้สึกรู้สีกว่าเป็นภาระอันหนักอึ้งที่ยากจะแก้ไข

แท้จริงแล้ว หากมองให้ลึกถึงสาเหตุและทางแก้ไขก็พอมีหนทางที่จะเยียวยาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ทุเลาหรือหายไปได้ ด้วยการเริ่มที่สถาบันที่เล็กที่สุดแต่สำคัญที่สุดของทุกคนก็คือครอบครัว พ่อและแม่ หรือผู้ปกครองที่ต้องมีทัศนคติ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นพลเมืองที่จะเป็นแบบอย่างให้แก่ลูกๆ ของตนเองก่อน ด้วยตระหนักถึงคุณลักษณะและลงมือกระทำให้มีลักษณะของความเป็นพลเมือง ด้วยการแสดงออกถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง และความรับผิดชอบต่อลูกในหน้าที่ของพ่อหรือแม่ ซึ่งจะสร้างความอบอุ่นใจ ความสุขใจ ความมั่นใจให้แก่ลูกๆ การเคารพกฎหมายหรือกติกาสังคมที่ต้องตั้งตาม เพื่อเป็นผู้นำการประพฤติปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างที่ดี และมีจิตสำนึกสาธารณะที่จะไม่ดูดาวยต่อความเป็นไปของสังคมรอบข้าง การมีส่วนร่วมทำงานหรือมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมพร้อมด้วยการปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามให้ลูกๆ ของตนได้เห็นและปฏิบัติตาม

เพียงแต่พ่อแม่และผู้ปกครองลงมือทำวันนี้ ทุกคน ทุกครอบครัว ร่วมกันทำด้วยการลงมือปรับทัศนคติและเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นพลเมืองมีความเชื่อมั่นศรัทธาว่าความสุขเกิดจากความพอเพียง ดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท ปัญหาสังคมที่ล้นหน้าหนักใจจนกลายเป็นภาระหนักอึ้ง จะคลี่คลายได้ในที่สุด พ่อแม่ ผู้ปกครองพลเมืองที่เป็นกำลังสำคัญของบ้านเมืองทั้งต้นแบบที่มีคุณภาพของเยาวชนลูกหลานที่จะเดินตามรอย เมื่อเยาวชนดังกล่าวเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มีครอบครัวเป็นพ่อแม่ที่เป็นพลเมืองมีความสุขความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ก้าวทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงทุกสภาวะได้อย่างเข้มแข็งและอยู่รอดเพราะพ่อแม่ผู้ปกครองคือต้นแบบของพลเมือง

ผู้เขียนบทความ

นายบรรจง เรืองน้อย
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.เพชรบูรณ์

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสุขอยู่ที่ใด

คำตอบอาจจะมีมากมายหลากหลาย เพราะความสุขของแต่ละคนแตกต่างกัน เช่น บางคนมีความสุข เพราะมีเงินใช้ บางคนมีความสุขเพราะมีเงินใช้ บางคนมีความสุขเพราะได้เที่ยว หรือบางคนมีความสุขเพราะมีโทรศัพท์รุ่นใหม่ล่าสุดใช้... ก็ขึ้นอยู่กับว่า ขณะนั้นเขาต้องการอะไร

สำหรับดิฉันแล้ว ความสุขที่อยู่ในความทรงจำตลอดชีวิตก็คือ การได้ดูแลท่านผู้มีพระคุณที่ให้ชีวิตใหม่ แก่ดิฉัน ก่อนที่ท่านจะอำลาโลกนี้ไปด้วยโรคมะเร็ง

เรื่องของเรื่องก็มีอยู่ว่า ช่วงชีวิตในวันเด็ก ดิฉันเติบโตใน “บ้านนอก” ในครอบครัวที่ยากจน แม่แทบจะไม่มีรายได้ อะไร... ก็ทำนา หาผักหาปลากินไปวันๆ แต่เราก็อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข และแม่ก็หมั่นสอนให้ดิฉันยึดมั่นในการทำคุณงามความดี ยึดมั่นในการทำคุณงามความดี ยึดมั่นในความกตัญญูรู้คุณคนเสมอมา แม่บอกเสมอๆ ว่า “คนดีตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้”

และเพราะความยากจนนี้เอง เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดิฉันก็ต้องมาทำงานไม่ได้เรียนต่อ

การออกมาทำงานครั้งนี้ ใครจะคิดว่านั่นคือการเริ่มต้นชีวิตใหม่ของดิฉัน ดิฉันได้มาทำงานอยู่ที่บ้านของคุณลุงคุณป้าผู้ใจดี ทำงานบ้านทุกอย่าง รวมทั้งทำกับข้าวด้วย

คุณลุงคุณป้าผู้เปี่ยมเมตตา ส่งเสริมให้ดิฉันมีโอกาสทำในสิ่งที่ดิฉันรัก สิ่งนั้นคือ “การเรียนหนังสือ” ดิฉันได้ไปเรียน กศน. วันเสาร์วันอาทิตย์ พอจบ กศน. ท่านก็ฝากให้เรียนต่อ ปวช. และ ปวส. ถึงแม้ว่าการเรียน ปวช. ปวส. จะต้องเรียน ภาคปกติ ท่านก็ยังให้ไปเรียน เมื่อเรียนเสร็จ ดิฉันก็ไม่ลืมที่จะทำงานบ้าน ทำกับข้าว มิให้ขาดตกบกพร่อง จนกระทั่งเรียนจบ ท่านก็ฝากให้ทำงาน แล้วดิฉันก็เรียนต่อระดับปริญญาตรีจนจบ

อยู่มาวันหนึ่ง ในวัยที่ท่านเกษียณอายุราชการ ดิฉันได้รับโทรศัพท์จากลูกสาวท่านว่า คุณลุงป่วย เป็นมะเร็งอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช ให้ดิฉันมาเรียนรู้วิธีการเปลี่ยนถุงปัสสาวะ เพราะคุณลุงเจาะช่องท้อง ดิฉันก็ไปเรียนรู้และดูแลท่าน จนกระทั่งท่านย้ายมาอยู่โรงพยาบาลในจังหวัดเชียงราย ดิฉันก็ดูแลท่านทุกอย่างด้วยความเต็มใจ ไม่เคยรังเกียจ ดูแลเสมือนท่านเป็นพ่อคนหนึ่ง

วันหนึ่ง ก่อนที่อาการของท่านจะทรุดหนัก ท่านได้พูดกับดิฉันว่า “ขอให้ลุงตายด้วยมือหลานนะ” คำๆ นี้ก็อยู่ ในหูของดิฉันตลอดเวลา

และแล้ววันนั้นก็มาถึง... เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ลูกสาวคุณลุงโทรมาบอกว่า “พ่อใกล้จะหมดลมหายใจแล้วให้รีบมาด่วน”

ดิฉันรีบไปและพบญาติพี่น้องของคุณลุงเต็มห้อง สภาพท่านคือหมดแรง มีเพียงลมหายใจแผ่วๆ ดิฉันเดินเข้าไปใกล้ๆ และกระซิบบอกว่า หนูมาแล้ว ลุงไม่ต้องเป็นห่วง กลับให้สบาย” ดิฉันกุมมือท่านซึ่งอุ้มพระพุทธรูปไว้ แล้วก็ให้ท่านกำหนดลมหายใจ พุทโธ พุทโธ สักพักท่านก็สิ้นใจอย่างสงบ... ในที่สุดท่านก็สิ้นใจด้วยมือของดิฉันจริงๆ เหมือนกับที่ท่านรอดิฉันอยู่

มาถึงวันนี้ ดิฉันภาคภูมิใจมากที่สุดที่ได้ทำในสิ่งที่คนๆ หนึ่ง พึงกระทำให้ผู้มีพระคุณ ด้วยการดูแลรักษาพยาบาลท่าน ในยามที่ท่านป่วย และส่งให้ท่านจากไปอย่างสงบ ดิฉันคิดว่าได้ทดแทนพระคุณของท่านอย่างเต็มที่และเต็มความสามารถแล้ว

โปรดอย่ากลัวที่จะทำความดี อย่ากลัวที่จะทำให้คนที่เราเคารพรักมีความสุข และสิ่งสำคัญยิ่งคือ อย่าลืมที่จะทดแทนพระคุณผู้ที่มีบุญคุณกับเราในยามที่ท่านยังมีชีวิตอยู่

มาถึงตอนนี้ ถ้ามีใครถามดิฉันว่า “ความสุขอยู่ที่ใด” ดิฉันก็จะตอบอย่างมั่นใจว่า “ความสุขอยู่ที่ใจเรา”

ผู้เขียนบทความ น.ส. เขมมิกา ธรรมขันธา พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลือประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การใช้ห้องสมุดทั่วไป

ถ้าจะให้พูดถึงห้องสมุด หลากๆ คนก็คงรู้ว่า ห้องสมุดนั้นให้ข้อมูลความรู้ที่หลากหลาย แต่ที่จะพูดถึงในที่นี้คือระเบียบวินัยในการใช้ห้องสมุด เพราะจากการที่ได้พบเห็นมาและอยู่ห้องสมุดเป็นประจำนั้น คนที่ใช้บริการส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจว่าทำไมต้องเงียบ ทำไมต้องมีระเบียบมากนัก... อยากให้ทุกคนทราบว่า การที่เราใช้ห้องสมุดนั้นไม่ได้มีแค่ตนเองเท่านั้น ยังมีคนอื่นๆ ที่ต้องการความสงบ ในการค้นหา การเรียนรู้กับเนื้อหาสาระที่มีอยู่ในห้องสมุดนั้นๆ อย่างสูงสุด

ดังนั้น ผู้ที่จะไปใช้ห้องสมุด ควรคำนึงถึงบุคคลอื่นๆ และมารยาทในการใช้ห้องสมุดและที่สำคัญต้องเคารพกฎ ระเบียบในการใช้ห้องสมุดนั้นๆ ด้วย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. อธิชา เจียรกุล

ผู้ช่วยบรรณารักษ์ สอน.กต.จว.อุดรธานี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การขาดจิตสำนึกและระเบียบวินัย

เรื่องของเรื่องมีอยู่ว่า วันหนึ่งขณะที่ผมขับรถยนต์ไปทำงานที่สำนักงาน กกต.จว.อำนาจเจริญ ระหว่างขับรถผ่านหน้าโรงเรียนและบ้านสร้างมิ่ง ตำบลยางโยภาพ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งถนนทางหลวงช่วงดังกล่าว ไม่มีสัญญาณไฟจราจรและไม่มีทางข้ามม้าลาย แต่มีสะพานลอยสำหรับใช้ข้ามถนนเท่านั้น สิ่งที่ได้พบเห็น คือ เด็กนักเรียนส่วนหนึ่งใช้สะพานลอยเพื่อเดินทางไปโรงเรียนซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดี ทำให้ไม่เกิดอุบัติเหตุ แต่ยังมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ผู้ปกครองได้จูงบุตรหลานข้ามถนนโดยไม่ขึ้นสะพานลอย หากเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ชนผู้ปกครองและบุตรหลานที่ข้ามถนน คงเป็นเรื่องน่าสลดใจไม่น้อย

ผมลองนึกภาพจินตนาการขึ้นมา หากเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ชนผู้ปกครองและบุตรหลานที่ข้ามถนนโดยไม่ใช้สะพานลอย ครอบครัวของเขา พ่อ แม่ ลูก หรือเมียของเขา คงเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะเขาไม่มีโอกาสที่จะอยู่พร้อมหน้าร่วมกันอีกแล้ว

ถือเป็นอุทาหรณ์ที่สำคัญที่คนในสังคมต้องตระหนักและมีจิตสำนึกร่วมกัน เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจว่าการขับขี่รถยนต์ทุกครั้งที่อยู่บนท้องถนน ต้องมีวินัยจราจรและเคารพปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด สำหรับผู้ข้ามถนนต้องข้ามถนนทางม้าลายหรือสะพานลอย เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุ

ผู้เขียนบทความ

นายชวลิต บุณนาค

หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ชิดซ้ายผ่านตลอดจะปลอดภัย

ผมชอบวิ่งออกกำลังกายหลังเลิกงานทุกวัน โดยใช้ถนนในบริเวณศูนย์ราชการจังหวัดอำนาจเจริญ แรกๆ ก็ไม่มีใครออกมาวิ่งด้วย แต่ไม่นานก็มีหัวหน้าส่วนราชการออกมาวิ่งหลายคน พร้อมกันนั้น ก็มีผู้นำจักรยานมาปั่นออกกำลังกายด้วยเช่นกัน เนื่องจากถนนในศูนย์ราชการโล่งมาก มี 4 เลน ต่างคนที่ใช้ถนนก็ใช้ตามใจตัวเองไม่คำนึงถึงกฎจราจร จนกระทั่งเกือบเกิดอุบัติเหตุคนวิ่งกับคนปั่นจักรยาน จะชนกันเพราะคนวิ่งไม่มีกระจกส่องหลัง คนปั่นจักรยานก็ปั่นเร็วเต็มที่เพื่อเผาผลาญแคลอรีของตน

นำมาเล่าสู่กันฟัง แม้ว่าจะอยู่ในพื้นที่ที่ไม่ใช่ถนนหลัก ก็ต้องทำตามกฎคือชิดซ้ายตลอดจะปลอดภัย และไม่เบียดเบียนคนอื่นนะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายปริญญา นากลาง
ผอ.กต.จว.อำนาจเจริญ
สนง.กต.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ที่สาธารณชนเชื่อว่าทำได้ทุกอย่าง

เนื่องจากผมใช้ถนนในพื้นที่ศูนย์ราชการจังหวัดอำนาจเจริญ เป็นที่วิ่งออกกำลังกายหลังเลิกงาน ในเวลาเย็นๆ อากาศดีแบบนี้ก็จะมีผู้มาใช้พื้นที่แห่งนี้หลายกิจกรรม นอกจากผู้มาเดิน วิ่งออกกำลังกายแล้ว ยังมีผู้มาฝึกหัดขับรถยนต์ บางทีก็มีจักรยานยนต์เด็กวัยรุ่นก็มาลองเครื่องด้วย กิจกรรมเหล่านี้ก็ดูเหมือนว่าจะพอควบคุมหลีกเลี่ยงกันได้อยู่ แต่มีบางท่านจูงสุนัขมาออกกำลังกาย มาขับถ่ายในพื้นที่แห่งนี้ด้วย ถ้าเป็นสุนัขพันธุ์เล็กๆ ก็ไม่เท่าไรหรอก ไปไล่เห่าคนวิ่งก็พอๆ แต่พันธุ์รีคไวเลอร์ตัวโตสีดำ 5 ตัว คนจูงสุนัขคนเดียว ก็วิ่งไม่อยู่ ปล่อยให้ไล่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ และไล่คนวิ่ง ก็คิดดูก็แล้วกันว่า คนวิ่งหนีสุนัขพันธุ์ดังกล่าว จะออกอาการอย่างไร

ที่เล่ามาก็เจอดีด้วยตัวเอง แม้จะหาไม้ไล่ มันไม่หนี มันกระโดดตบ ได้แต่บอกว่า ให้เจ้าของระวังหน่อย เพราะที่สาธารณชนเชื่อว่าทำตามใจได้ทุกอย่าง นะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายปริญญา นากลาง
ผอ.กต.จว.อำนาจเจริญ
สนง.กต.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จริยธรรม คุณธรรมของสังคม

คนเก็บขยะพบเด็กแรกเกิดในถุงดำถูกทิ้งไว้ในกองขยะ จากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่าแม่ของเด็กเป็นนักเรียนชั้น ม.6 ที่อาศัยอยู่กับยาย คลอดลูกแล้วเสียชีวิต จึงนำมาทิ้งในถังขยะ เพราะอับอายชาวบ้าน จึงไม่กล้าไปคลอดลูกที่โรงพยาบาล

นำเรื่องนี้มาเล่าเพราะต้องการเรียนให้ทราบว่า ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาดพ่อแม่ที่ดี ที่คอยอบรมสั่งสอนบุตรหลานก็จะนำปัญหามาสู่สังคมและประเทศชาติ

ผู้เขียนบทความ

นายบรรเลง กระจ่างวงศ์
หัวหน้างานการมีส่วนร่วม สนง.กกด.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง หลักการเชือก 2 เส้น กับปรัชญาการดำเนินชีวิต

ถ้าวันหนึ่งมีคนตั้งคำถามให้คุณตอบว่า สมมติมีเชือกอยู่สองเส้น เส้น A ยาว 2 เมตร เส้น B ยาว 3 เมตร พร้อมกับยื่นกรรไกรให้คุณหนึ่งเล่ม แล้วถามคุณว่า “คุณจะทำอย่างไรให้เชือกเส้น A ยาวกว่า เส้น B”

ดิฉันเจอคำถามนี้ตอนที่สอบสัมภาษณ์เข้าทำงานในบริษัทแห่งหนึ่งในขณะที่ดิฉันเรียนจบใหม่ๆ ด้วยทักษะและประสบการณ์อันน้อยนิด แน่نونดิฉันตอบคำถามนี้ว่า แคเราตัดเชือกเส้น B ให้สั้นลงมากกว่า 1 เมตร เส้น A ก็จะยาวกว่าเส้น B ทันที กรรมการที่สอบสัมภาษณ์พยักหน้า แล้วพูดว่า “คุณพลาดแล้ว” โดยที่ไม่เฉลยคำตอบแต่อย่างใด บอกดิฉันเพียงว่าจงใช้ประสบการณ์ในการหาคำตอบ

เมื่อมีโอกาสทำงานทำให้ดิฉันทราบว่า ทำไมวันนั้นกรรมการถึงบอกกับดิฉันว่าพลาดแล้ว เพียงแค่การตอบคำถามเพียงคำถามคำเดียว เหตุผลคือ การที่เราต้องการชนะใคร หรือดูโดดเด่นกว่าใครนั้น เราไม่ควรไปทำร้ายคู่ต่อสู้เพื่อให้ตัวเราชนะ แต่เราควรพัฒนาตัวเองให้ดูโดดเด่นกว่าคนอื่นต่างหาก เช่นเดียวกับการทำงาน เราไม่ควรทำลายเพื่อนร่วมงาน เพื่อที่จะทำให้ตัวเองดูดีหรือโดดเด่นในสายตาผู้บังคับบัญชา แต่ในทางกลับกัน เราควรจะพัฒนาตัวเองให้มีศักยภาพ มีประสิทธิภาพมากกว่า

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ณัฏญ์ สมสะอาด
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล สนง.กคต.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ประทับใจการคิดบวกของคู่กรณี

เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 ข้าพเจ้าขับรถยนต์เพื่อมาปฏิบัติงานจากจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อมาถึงบริเวณบายพาสของจังหวัดอำนาจเจริญ เมื่อเวลา 08.05 นาฬิกา เห็นอุบัติเหตุรถยนต์ชนกัน และกีดขวางการจราจรทั้งสองเส้นทาง ข้าพเจ้าจึงชะลอรถ แอบข้างทาง เห็นและได้ยินเสียงของคู่กรณีเจ้าของรถยนต์ทั้งสองคัน กำลังพูดคุยเจรจากันด้วยอารมณ์ที่เป็นมิตรไมตรีต่อกันอย่างสนุกสนานเหมือนกับไม่มีเหตุการณ์ใดๆ เกิดขึ้นบนถนนแห่งนี้ ซึ่งในขณะนั้นรถติดยาวเป็นแถว แต่ก็ไม่มีเจ้าของรถที่ติดคันใดแสดงความไม่พอใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สักพักเมื่อเจ้าของคู่อกรณีตกลงกันได้ก็ขับรถของตนออกไป... เห็นแล้วรู้สึกประทับใจในการ “คิดบวก” ของทุกๆ คนที่อยู่ในเหตุการณ์ครับ

ผู้เขียนบทความ

นายไมตรี ไหว้พรหม

หัวหน้างานพรรคการเมือง สนง.กต.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คุณค่าของอาชีพ

ณ บ้านเล็กๆ หลังหนึ่ง ครอบครัวประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก 1 คน ลูกโตพอที่จะเข้าโรงเรียนได้แล้ว พ่อจึงพาลูกไปติดต่อเข้าเรียน อยู่มาวันหนึ่งลูกไม่ยอมไปโรงเรียน พ่อถามว่าทำไม ลูกจึงบอกว่าเพื่อนล้อที่มีพ่อแม่เป็นคนเก็บขยะ พ่อแม่จึงอธิบายให้ลูกฟังว่า อาชีพเก็บขยะเป็นอาชีพสุจริต ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนแล้วพ่อจึงพาลูกไปเก็บขยะด้วย

วันนั้นเด็กน้อยจึงรู้ว่าการเก็บขยะ เป็นการช่วยให้บ้านเมืองสะอาด และเด็กน้อยก็เก็บขวดขายได้เงิน 10 บาท เขาดีใจมากและภูมิใจที่หาเงินได้เองและเข้าใจแล้วว่า การเก็บขยะเป็นอาชีพที่ช่วยเหลือสังคม ทำให้บ้านเมืองสะอาด ช่วยให้ขยะลดลง เขาจึงบอกพ่อแม่ว่า เขาดีใจมากที่เป็นลูกพ่อแม่และไม่อายใครอีกแล้ว และเด็กน้อยก็บอกพ่อแม่ว่า เขาจะขอไปช่วยพ่อแม่เก็บขยะในวันที่เขาไม่ได้ไปโรงเรียนด้วย

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าไม่ว่า อาชีพใดก็มีคุณค่าเสมอหากไม่ทำให้ใครเดือดร้อน

ผู้เขียนบทความ

น.ส. มาชะวดี รัตนพันธ์

หัวหน้างานอำนวยการ สนง.กกด.จว.อำนาจเจริญ

เรื่อง คำพอสอน

ความเข้มแข็งในจิตใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องฝึกฝน เพราะว่าต่อไปถ้ามีชีวิตที่ยากลำบาก ประสบอุปสรรคใดๆ ถ้าไม่มีความอดทน ไม่มีความรู้ ไม่มีทางที่จะผ่านพ้นอุปสรรคนั้นได้ และไม่มีอะไรที่จะมาช่วยเราได้ แต่ถ้าเรามีความรู้ มีอัธยาศัยดี และมีความเข้มแข็งในกาย ในใจ ก็สามารถที่จะผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ นั้นได้ ความเข้มแข็งในใจนั้นหมายถึง ไม่ท้อถอย และไม่เกิดอารมณ์มาทำให้โกรธ อารมณ์นั้นก็คือ ความโกรธ ความฉุนเฉียว ความน้อยใจ ทั้งนี้เป็นสิ่งที่ทำให้คิดไม่ออก

วิธีระงับความโกรธ โดยการให้อภัย ทุกครั้งที่เราให้อภัยคนที่ทำให้โกรธ ถึงไม่ได้อะไรเป็นการตอบแทน แต่เราก็ภาคภูมิใจ สบายใจอยู่เสมอๆ การให้อภัยคือการปล่อยวาง และให้โอกาสทั้งตัวเองและผู้อื่น ให้โอกาสผู้อื่นได้แก้ตัว ปรับปรุงตัว ให้โอกาสตัวเองได้เป็นผู้ให้ ได้ฝึกนิสัย และจิตใจตัวเองให้เย็นลง และรู้จักปล่อยวาง รู้สึกดีทั้งผู้ให้ และผู้ได้รับการอภัย

ผู้เขียนบทความ

นางเก็จกาญจน รัตนประสงค์
พนักงานการเลือกตั้ง ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง
สนง.กกต.จว.เพชรบูรณ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง สอนลูกให้เป็นคนมีคุณค่า... ด้วยความดี

ถ้าเราจะพูดถึงความเป็นคนที่มีคุณค่า คงจะเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันถึงคุณสมบัติและความหมายที่แตกต่างกันออกไป บางคนอาจบอกว่าคนที่มีคุณค่านั้นคือคนที่เก่ง คนที่มีความสามารถ บางคนอาจจะบอกว่าคนที่มีคุณค่าหมายถึงคนที่มีคุณธรรม จริยธรรม จริงๆ แล้วสังคมไทยหาคนเก่งและมีความสามารถได้ไม่ยาก แต่ในปัจจุบันนี้เราแทบจะหาคนดีที่มีคุณธรรม จริยธรรมนั้นได้ยากเหลือเกิน เพราะใครๆ ต่างก็เห็นแก่ตนเองและทำทุกอย่างเพื่อตนเองมากกว่าจะทำประโยชน์ให้แก่สังคม ส่วนรวมและประเทศชาติ

ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นตัวหลักสำคัญในการปลูกฝัง อบรมสั่งสอนบุตรหลานให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม การที่พ่อแม่จะอบรมเลี้ยงดูให้ลูกเป็นคนจิตใจดี มีความประพฤติดีนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่ต้องใช้เวลาและความอดทน โดยการเลี้ยงดูลูกให้เป็นคนดีนั้นสามารถเริ่มได้ตั้งแต่ลูกยังอยู่ในท้องแม่ด้วยซ้ำไป เพราะเด็กสามารถได้ยินเสียงตั้งแต่อายุ 5 เดือนที่ยังอยู่ในท้องแม่ ดังนั้นพ่อแม่ควรพูดแต่สิ่งดีๆ และเรื่องดีๆ ให้ลูกฟังตั้งแต่เขาอยู่ในท้อง เพื่อเป็นการปลูกฝังให้ลูกได้ซึมซับคุณธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของจิตใจ คุณธรรมที่พ่อแม่ความปลูกฝังให้ลูกโดยการสอนให้ลูกเป็นคนมีความเมตตา กรุณา รู้จักการให้และการช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ซึ่งถือเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ พ่อแม่สามารถสอนให้ลูกมีความเมตตา กรุณาอย่างง่ายๆ เช่น การให้ลูกรู้จักเห็นอกเห็นใจคนด้อยโอกาส ให้เขาได้ช่วยเหลือผู้อื่น สอนไม่ให้ลูกแก่งแย่งหรือรังแกสัตว์ คุณธรรมต่อไปที่พ่อแม่ควรปลูกฝังให้ลูกเป็นคนมีความซื่อสัตย์ ไม่ทุจริต ไม่หลอกลวง ซึ่งความดีในเรื่องนี้เป็นคุณความดีที่หาได้ยากยิ่งในสังคมไทย จากนั้นสอนให้ลูกเป็นคนที่มีความกตัญญู รู้คุณค่าของความดีและรู้จักตอบแทนความดีของผู้มีพระคุณ สอนให้ลูกมีความเพียรพยายามมานะอดทน จะได้ไม่ท้อถอยแม้จะมีปัญหามากมายเข้ามาในชีวิต และสุดท้ายพ่อแม่ต้องสอนให้ลูกเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ประพฤติตนสุภาพเรียบร้อย ให้เกียรติคนอื่นทั้งในเรื่องของคำพูดและการกระทำ ไม่เย่อหยิ่งหยาบกระด้าง รู้จักเคารพผู้ใหญ่

ข้าพเจ้าเชื่อว่าพ่อแม่ทุกคนอยากให้ลูกเติบโตขึ้นเป็นทั้งคนดีและคนเก่ง แต่จะมีประโยชน์อะไร ถ้าลูกเป็นคนเก่งมีความสามารถ แต่เป็นคนไร้ซึ่งความเมตตา กรุณา ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู และความอ่อนน้อมถ่อมตน เพราะคุณค่าของความเป็นคนอยู่ตรงนี้ ตรงที่ความดีนั่นเอง

ผู้เขียนบทความ

นางวาสนา โทนแก้ว

พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.เพชรบูรณ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ด้วยเรา”

เรื่อง “แบ่งปัน” เมล็ดพันธุ์แห่งการสร้างสุข

ชีวิตคนเราที่เกิดมาบนโลกนี้ ล้วนมีความแตกต่างกันเป็นทุนเดิม เพราะถ้าโลกนี้ไร้ความแตกต่างทุกอย่างที่ดำรงอยู่คงเกี่ยวข้องกับด้วยความสมดุล แต่เมื่อโลกไม่เป็นอย่างที่คิดจึงต้องสร้างเหตุให้คนเราเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ความเสียสละ เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยมีความเอื้ออาทรเป็นสะพานทอดไปสู่ความสมดุลระหว่างกันและกัน

พระท่านกล่าวไว้ว่า “ **จิตที่คิดจะให้มีความสุขกว่าจิตที่คิดจะรับ** ” คำเหล่านี้ก่อให้เกิดความสุขได้อย่างน่าประทับใจ ถ้าเราปรารถนาที่จะสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับตนเอง ความใจดีมีเมตตาถือว่าเป็นจุดเล็กๆ ของการเริ่มต้น เพื่อสุขอันงดงามที่รออยู่ข้างหน้า เพราะเพียงเราคิดว่าพร้อมที่จะแบ่งปันแก่เพื่อร่วมโลก ในโอกาสที่เหมาะสม เพียงแค่นี้โลกที่เราอยู่ก็จะยิ้มให้เราอย่างขอบคุณ ในความเป็นจริงเราทุกคนมักคิดว่าตัวเองยังยากจนอยู่ ยังมีไม่เพียงพอ หรือแม้กระทั่งคนที่ร่ำรวยก็ยังคิดว่าตัวเองยังรวยไม่พอ ไม่พร้อมที่จะแบ่งปันให้แก่ใครๆ แต่เราไม่เคยลองถามใจตัวเองดูซักครั้งว่า “เรายากจนจริงหรือ” เรายากจนเงินทองหรือเราด้อยคุณค่าแห่งจิตใจ บางครั้งเราจะพบว่าเราไม่ได้ยากจนเงินทองหรือไม่ได้ด้อยแต่อย่างใด แต่เป็นเพราะเราด้อยคุณค่าแห่งใจที่งดงามต่างหาก และถ้าเราเปิดตาให้ไกลเปิดใจให้กว้าง เราจะเห็นคนที่ด้อยกว่าเรามากมาย เราจะรู้ว่าการแบ่งปันเล็กๆ น้อยๆ เป็นการต่อยอดชีวิตของใครหลายคน โปรดอย่าคิดว่าสิ่งเล็กน้อยที่เราทำไม่มีค่าต่อผู้อื่นแต่อย่างใด เพราะสิ่งเล็กๆ นี้อาจเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในเวลาต่อมา

ชีวิตคนเราก็เหมือนดั่งตะเกียงคนละดวง จะมีดวงใดดวงหนึ่งเปล่งประกายอยู่เพียงลำพังก็ใช่ที่ ความสว่างที่มีก็ยังเป็นเพียงแสงริบหรี่ แต่พอจุดต่อแสงสว่างให้กันตะเกียงหลายดวงที่รอวันฉายแสงก็พร้อมที่จะเปล่งประกายให้แสงสว่างแก่โลกอย่างงดงาม เพียงเราเริ่มต้นแบ่งปันสิ่งดีงามให้ผู้อื่น โลกย่อมยิ้มให้กับความเอื้ออาทรที่เห็นเราได้หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความดีงามฝากไว้ให้เขาด้วยความรู้สึกขอบคุณเสมอ

ผู้เขียนบทความ

นางวาสนา โทนแก้ว
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.เพชรบูรณ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จิตสำนึก

วันหยุดสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา เวลาประมาณ 20.30 น. ดิฉันและลูกสาวได้ขี่รถมอเตอร์ไซด์ไปซื้อยาลดไข้ ขากลับเจอคุณยายท่านหนึ่งอายุประมาณ 65 ปี ทำรถมอเตอร์ไซด์ล้มลงกลางถนน โชคดีที่ช่วงเวลาดังกล่าว ไม่มีรถยนต์ผ่านมา ดิฉันจึงได้เข้าไปช่วยเหลือและสอบถามคุณยายว่าเป็นอะไรมากมาย คุณยายก็ตอบว่า รู้สึกตัวว่าหน้ามืดเลยวูบไปทำให้รถล้ม และคุณยายยังบอกอีกว่าได้ให้ลูกชายออกมาซื้อข้าวสารให้ แต่ลูกชายไม่ยอมมาซื้อให้ เลยต้องขี่มอเตอร์ไซด์ออกมาเองและเกิดอุบัติเหตุดังกล่าว ดิฉันจึงให้ลูกสาวดิฉันยื่นผ้า รถมอเตอร์ไซด์ให้คุณยายไว้ก่อนและได้ขี่รถมอเตอร์ไซด์พาคุณยายกลับบ้าน แล้วจึงให้ลูกชายคุณยายมาเอา รถมอเตอร์ไซด์ของคุณยายไปเก็บ และดิฉันก็กลับมารับลูกสาวกลับบ้าน

ดิฉันได้กลับมานั่งคิดว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น หากไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างทันท่วงที ไม่มีใครพบเห็น จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าหากลูกชายคุณยาย มีจิตสำนึก มีความห่วงใยผู้เป็นมารดา ก็คงไม่เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น

ผู้เขียนบทความ

นางรัชฎาพร ภิญโญ
พนักงานการเลือกตั้ง สنج.กกต.จว.แพร่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ตามบัตรคิว

ณ คลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ไผ่ล้อม) ได้มีนิสิตมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเข้ารับบัตรคิวในการรักษาควิที่ 15 ต่อมาได้มีอาจารย์หมอเข้ามารับบัตรคิวในการใช้สิทธิรักษาตามบัตรคิวที่ 16 ซึ่งได้มีผู้ป่วยได้รับการตรวจตามบัตรคิวอยู่ ต่อมาได้มีลูกศิษย์ที่เป็นหมอประจำคลินิกฯ ได้มาเชิญอาจารย์หมอเข้าตรวจก่อน แต่อาจารย์หมอได้บอกกับลูกศิษย์ว่าขอรับการตรวจตามบัตรคิวที่มีอยู่ในมือ

นิสิตฯ คนที่ได้รับบัตรคิวที่ 15 ก็ได้แสดงความเห็นว่าหากว่าอาจารย์หมอใช้สิทธิพิเศษ เข้ารับการตรวจก่อนคงมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันมากมาย แต่ว่าด้วยจิตสำนึกของผู้เป็นอาจารย์ ไม่ได้ใช้สิทธิพิเศษ เป็นตัวอย่างที่น่ายกย่องอีกท่านหนึ่งในสังคมเมืองไทย ซึ่งประเทศไทยยังขาดคนที่มีจิตสำนึกที่ดี ในการอยู่ร่วมกัน

ผู้เขียนบทความ

นางอังคณา โชติพงษ์

พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.แพร่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ที่จอดรถ

หลายต่อหลายครั้ง บริเวณลานจอดรถของสถานที่ราชการ ซึ่งมีผู้มาติดต่อราชการ หรือลานจอดรถห้างสรรพสินค้า จะมีคนมาจับจ่ายซื้อของกันเป็นจำนวนมาก ที่จอดรถเป็นสิ่งสำคัญ ผู้คนมักจะแย่งกัน และสุดท้ายก็มักจะจบลงด้วยการจอดรถในที่จอดรถของคนพิการซึ่งมีอยู่ไม่กี่ช่อง ที่จอดรถของคนพิการทำมาก็เพื่อต้องการอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ หลายคนมักจะคิดว่าคงไม่มีผู้พิการมาใช้บริการจึงจอดรถในบริเวณดังกล่าว แต่ก็ไม่ได้เอาใจเขามาใส่ใจเราว่าคงจะมีผู้พิการมาใช้บริการบ้าง เห็นแต่เพียงความสะดวกของตนเองเท่านั้น การกระทำดังกล่าวแม้จะเป็นเพียงเรื่องเล็กๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่ก็เป็นการแสดงให้เห็นถึงการไม่เคารพสิทธิของผู้อื่นในสังคมแล้ว จิตสำนึกที่ดีในการกระทำสิ่งต่างๆ และไม่ไปกระทบสิทธิของผู้อื่นเป็นสิ่งที่สำคัญ การเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ และขยายออกไปเรื่อยๆ ก็จะทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมดีตามไปด้วยในเมื่อสังคมของเราต้องการพลเมืองที่เป็นพลังของเมือง การเริ่มต้นจากตัวเราเอง จากจุดเล็กๆ เรื่องเล็กๆ และขยายออกไปเป็นวงกว้าง สังคมที่เต็มไปด้วยพลเมืองและน่าอยู่ก็คงไม่ไกลเกินเอื้อมเช่นกัน

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ยุพเรศ อินต๊ะเสน

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.แพร่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความมีน้ำใจไมตรีที่ดีต่อกัน ความมีน้ำใจเป็นเรื่องที่ทุกคนทำได้ เพียงแต่แสดงความเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ โดยการช่วยเหลือเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น เช่น การพาเด็กหรือ ผู้สูงอายุข้ามถนน หรือการสละที่นั่งบนรถโดยสารให้หญิงมีครรภ์ หรือแม้แต่การมีส่วนร่วมช่วยกันพัฒนาสังคมของเราให้ดีขึ้นก็ได้ ก็นับว่าเป็นการแสดงน้ำใจแล้ว

การแสดงความมีน้ำใจ จึงไม่ได้วัดกันที่เงินทอง บางคนมีเงินมากแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะเป็นคนมีน้ำใจ บางคนเป็นเศรษฐีแต่มีความตระหนี่มากไม่ยอมแม้จะสละเงินให้ผู้อื่นโดยที่ตนไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทน แต่บางคนที่ไม่ได้มีเงินมากเพียงแค่ว่าพอมีพอกิน แต่เป็นคนที่มีน้ำใจให้คนอื่นบ้าง ก็ย่อมเป็นที่รักและที่ชื่นชมของผู้อื่นเสมอ ความมีน้ำใจนั้นตรงกันข้ามกับความเห็นแก่ตัว ขณะที่คนเห็นแก่ตัวมักจะคิดแต่ประโยชน์ส่วนตัวมาก่อน และแน่นอนคนที่มีน้ำใจจะคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวม และความมีน้ำใจก็ยังตรงกันข้ามกับความอิจฉาริษยา คนที่อิจฉาริษยาคนอื่นย่อมปรารถนาที่จะเห็นความล้มเหลวของผู้ที่ได้ดีกว่า แต่คนมีน้ำใจนั้นเมื่อเห็นคนอื่นได้ดีกว่าจะแสดงความยินดีด้วยอย่างจริงใจ ผู้มีน้ำใจจะนึกถึงผู้อื่น และจะพยายามช่วยผู้ที่ด้อยโอกาสกว่า ผู้มีน้ำใจจึงเป็นที่รักและต้องการของคนทั่วไป และเป็นคนมีคุณค่าต่อสังคม ซึ่งถ้าหากเราอยากจะเป็นบุคคลคนนั้น ได้ไม่ยากเลย มันอยู่ที่ความคิด ความรู้สึก และหัวใจของเรานั้นเองที่จะสั่งให้ตัวเองลงมือทำ เราสามารถทำฝึกฝนตนเองให้เป็นคนมีน้ำใจได้โดยการเอาใจเขามาใส่ใจเรา คิดถึงหัวใจหัวใจของคนอื่น และแสดงต่อผู้อื่นเหมือนที่เราต้องการให้คนอื่นแสดงต่อเรา และทำดีต่อคนอื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ไม่ว่าความดีนั้นจะเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยหรือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ก็ตาม เราต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ และไม่หวังว่าคนอื่นจะต้องมาให้เราเสมอ ควรแสดงน้ำใจกับคนรอบข้าง ควรเสียสละกำลังทรัพย์ สติปัญญา กำลังกาย และเวลาให้แก่ผู้ที่เดือดร้อนเท่าที่เราพอจะทำได้โดยไม่ถึงกับต้องลำบากแก่ตนเอง

การฝึกฝนตนเองให้เป็นคนมีน้ำใจ นอกจากจะทำให้เรามีจิตใจที่ดีงามเบิกบานแจ่มใส ผิวพรรณผ่องใส ใบหน้าอิ้มเอิบแล้วยังทำให้เราได้มิตรสหายมาก ใครก็อยากคบหาสมาคมด้วยเพราะความมีน้ำใจแสดงถึงความมีเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ แล้วชีวิตของเราจะพบแต่ความสุขตลอดไป เพราะสังคมของเราจะเป็นสังคมแห่งความสันติสุข

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กรรณิกา สิ่งประสงค์ พนักงานสืบสวนสอบสวน สสว. 4

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ตัวอย่างพลเมืองดีมีความซื่อสัตย์

“ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติของคนดี” เป็นประโยคที่เราคุ้นหูกันเป็นอย่างดี วันนี้เพื่อสนับสนุนข้อความดังกล่าว ผู้เขียนมีตัวอย่างของพลเมืองดีผู้มีความซื่อสัตย์มาแล้วผู้หนึ่ง เป็นเรื่องของแม่ค้าขายล็อตเตอรี่ในตลาดสี่ตึก จ.ชลบุรี ชื่อว่านางทองเขียน นามโธสง อายุ 55 ปี ซึ่งเก็บกระเป๋าเงินได้และนำมาส่งคืนเพื่อประกาศหาเจ้าของที่ สภ.สี่ตึก ภายในกระเป๋ามีเงินสดจำนวนมากถึง 69,000 บาท แต่ด้วยความเป็นคนดี และมีความซื่อสัตย์ของนางทองเขียน กลับรีบหาทางนำส่งคืนแก่เจ้าของโดยเร็ว โดยไม่ได้มีความคิดที่จะนำเงินดังกล่าวเก็บไว้เป็นของตนเองเลย การกระทำเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความมีจิตใจดีงาม ไม่โลภ และคิดถึงจิตใจของผู้อื่นเป็นตัวอย่างการทำความดีที่สมควรได้รับการยกย่อง เพื่อเป็นกำลังใจให้มุ่งมั่นที่จะทำดีต่อไป

โดยเหตุการณ์นี้ ในที่สุดเจ้าของกระเป๋าเงินก็ได้มารับเงินคืน ผลสรุปจึงปรากฏว่ามีความสุขอímเอมใจ ทั้งนางทองเขียนที่เก็บกระเป๋าได้ และเจ้าของกระเป๋าที่ได้เงินคืน จึงอยากฝากข้อคิดไว้ว่า ค่านิยมความซื่อสัตย์ เป็นสิ่งที่ดีมาก หากทุกคนในสังคมมีความซื่อสัตย์ สังคมของเราจะเจริญก้าวหน้าและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ผู้เขียนบทความ

น.ส. พัชราภรณ์ เสนีวงศ์

พนักงานสืบสวนสอบสวน สสว. 4

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง มารูจักความหมายของ “พลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตย”

“คนดี” ตามพจนานุกรมคือ คนที่มีคุณความดี คนที่มีคุณธรรม ซึ่งหมายถึง คนที่คิดดี มีใจบุญ สุนทธาน มีเมตตา คุณสมบัติของคนดีคุณค่าของ “คนดีในสังคม” เนื่องจากคนเราไม่สามารถอยู่ตามลำพังได้ จึงมีการอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนหรือสังคมซึ่งอาจจะเป็นสังคมระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดหรือประเทศ ไม่ว่าสังคมจะมีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ก็ตาม แต่ละสังคมนั้นย่อมมีคนเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญที่สุด ฉะนั้น คุณภาพของคนในแต่ละสังคม จึงเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเจริญก้าวหน้าและความผาสุกของสังคมนั้น เราแต่ละคนในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคมนั้นย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องประพฤติตนให้เป็นพลเมืองดีและช่วยเหลือสังคมในด้านต่างๆ เท่าที่จะสามารถทำได้ตลอดจนไม่ทำตนให้เป็นภาระของสังคม

เนื่องจากแต่ละสังคมประกอบด้วย คนจำนวนมาก มีทั้งคนดีและคนไม่ดี คนที่เป็นคนดีจะต้องมีอาชีพสุจริต ทำงานด้วยความขยันขันแข็ง ช่วยเหลือกิจการสังคมด้วยความเต็มใจ เคารพกฎหมาย และดำเนินชีวิตถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เราจะเห็นว่าคนไม่ดีจะมีความประพฤติไม่ดี เช่น โกงกิน รับสินบน ปลอมแปลงสินค้า กักตุนสินค้า เป็นต้น คนเหล่านี้จะไม่คำนึงถึงบาปบุญคุณโทษ ฉะนั้นเราจึงสรุปได้ว่า สังคมใดที่สมาชิกมีจิตใจโอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความสามัคคี ทำอาชีพสุจริต ขยันขันแข็งยึดมั่นในศีลธรรม สังคมนั้นย่อมมีความผาสุกและความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

พลเมือง หมายถึง *ชาวเมือง ชาวประเทศ ประชาชน*

วิถี หมายถึง *สาย แนว ทาง ถนน*

ประชาธิปไตย หมายถึง *แบบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่*

พลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตย หมายถึง พลเมืองที่มีคุณลักษณะที่สำคัญ คือเป็นผู้ที่ยึดมั่นในหลักศีลธรรมและคุณธรรมของศาสนา มีหลักการประชาธิปไตย ในการดำรงชีวิต ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เป็น **สังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง**

ผู้เขียนบทความ

ดร. ณิชานาฏ บรรจงจิตร
ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ผักชีโรยหน้า

ผู้ว่าราชการจังหวัดตาก เล่าว่า ได้รับเสด็จสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 สมเด็จพระเทพฯ ได้เสด็จไปเยี่ยมราษฎร และทรงซักถามว่า “ขาดแคลนอะไรบ้าง” มีชาวบ้านคนหนึ่งตอบว่า อยากได้สัญญาณโทรศัพท์พะเยาะคะ สมเด็จพระเทพฯ ได้ยกโทรศัพท์ของพระองค์มาดู และตอบไปว่า “นี่ก็มีสัญญาณเต็มแล้วนี่” ชาวบ้านตอบว่า พระองค์เสด็จมา สัญญาณก็เสด็จมา ถ้าพระองค์เสด็จไป สัญญาณก็เสด็จไปพะเยาะคะ

จากบทความข้างต้น แสดงให้เห็นถึงการบริหารงานภาครัฐที่ยังดูแลประชาชนได้ไม่ทั่วถึง ทำงานเฉพาะหน้า ซึ่งราษฎรในชนบทส่วนใหญ่ยังขาดการดูแลสวัสดิการจากรัฐในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐาน ฉะนั้นการจะสร้างคนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี รัฐจะต้องดูแลทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะเรื่องการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ หากราษฎรได้รับการดูแล เขาเหล่านั้นก็สามารถเป็นพลเมืองและพัฒนาเป็นพลเมืองดี ช่วยเหลือสังคมต่อไปได้

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เกวลิน แก้ววารีย์

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม สนง.กกด.จว.ชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นรกกับสวรรค์กับนักการเมือง

มีนักการเมืองคนหนึ่งได้เสียชีวิตลงและวิญญาณของเขาได้ขึ้นสวรรค์ เทพเจ้าที่ประตูลงสวรรค์ค่อนข้างประหลาดใจ เพราะไม่ค่อยมีนักการเมืองได้ขึ้นมาบนสวรรค์นี้สักกี่คน แต่ก็ได้บอกกับนักการเมืองคนนั้นว่า ก่อนที่จะเข้าอยู่ในสวรรค์จะพาลงไปดูนรกก่อน

แล้วก็พานักการเมือง ลงลิฟต์ไปหลายร้อยชั้น เมื่อประตูลิฟต์เปิดออกบรรยากาศของนรกปรากฏขึ้น นักการเมืองประหลาดใจมาก เขาเห็นสนามกอล์ฟสีเขียวสดใส เห็นเพื่อนนักการเมืองกำลังตีกอล์ฟ และหยอกเย้ากันอย่างมีความสุข บางคนอยู่ในสถานบันเทิงอยู่ในคลับเฮ้าส์หรูหราที่มีความรื่นเริง บางคนก็กินอาหารเลิศรสในภัตตาคารชั้นเยี่ยม ฯลฯ

จากนรกเทพเจ้าได้พานักการเมือง ขึ้นลิฟต์สู่ประตูลงสวรรค์ เมื่อเปิดให้มองเข้าไปข้างใน เขาเห็น เทพบุตร เทพธิดา นางฟ้า อยู่กัน บรรยากาศที่งดงาม สงบสุข ร่มเย็น อิ่มเอิบและมีความสุขอีกทั้งไม่พบเพื่อนของเขาแม้แต่คนเดียว

เทพเจ้าบอกกับนักการเมืองว่าให้โอกาสกลับไปคิดหนึ่งวัน แล้วพรุ่งนี้ค่อยมาบอกว่าจะเลือกอยู่นรกหรือสวรรค์ ถึงวันรุ่งขึ้น นักการเมืองก็ให้คำตอบว่า สวรรค์ก็น่าอยู่ นรกก็น่าอยู่ แต่ขอเลือกนรกก็แล้วกัน เพราะเห็นเพื่อนฝูงจำนวนมากมาอยู่กันที่นั่นและอยู่กันอย่างอบอุ่นเต็มไปด้วยสีสนับนันทิง

เทพเจ้าจึงพาเขาไปส่งที่นรก เมื่อประตูลิฟต์เปิดออกภาพที่เห็น คือ บรรดาเพื่อนนักการเมือง อยู่ในสภาพที่ทนทุกข์ทรมาน บรรยากาศเต็มไปด้วยความแห้งแล้งและอดอยาก เต็มไปด้วยเสียงร้องที่เกิดจากความเจ็บปวดทรมานเหมือนกับสภาพนรกที่ได้มีการบอกกล่าวกันโดยทั่วไป เขาหันกลับไปถามเทพเจ้าว่า ทำไมเมื่อวานนรกที่เห็นจึงไม่เป็นเช่นนี้

เทพเจ้าจึงพานักการเมืองเข้าไปส่งในแผ่นดินนรกพร้อมตอบว่า “เมื่อวานนี้อยู่ในช่วงหาเสียง แต่วันนี้ เลือกลงเรียบร้อยแล้ว จ๊ะ”

... คงจะถึงบางอ้อกันแล้วใช่ไหม ช่างเหมือนกับการเมืองไทยเสียเหลือเกิน ...

ผู้เขียนบทความ

นายศักดิ์ดา ศรีสุบรรณ
หัวหน้างานการมีส่วนร่วม สนง.กกต.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ด้วยตัวเรา”

เรื่อง การทำเป้าหมายให้องค์กรมองเห็น

คนเรานั้นใช้จิตใจและภาพลักษณ์ในการมองสิ่งต่างๆ ภาพที่ผ่านเข้ามาทางประสาทตาของคนเรานั้น จะถูกสมองตีความ แล้วให้ความหมายในแนวทางที่สอดคล้องกับบุคลิกและมุมมองของแต่ละคน การทำให้มองเห็นเป็นการกระตุ้นสมองซีกขวา กล่าวคือ สมองซีกขวาใช้สำหรับจินตนาการ และ สมองซีกซ้ายใช้สำหรับตรรกะ ดังนั้นการค้นพบหรือการประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ หรือความสำเร็จ เรามักจะนึกถึงภาพจากสมองซีกขวา ตัวอย่างเช่น ไทเกอร์ วูดส์ ก่อนที่จะตีลูกกอล์ฟ เขามักจะเห็นภาพของลูกกอล์ฟพุ่งหลุมก่อนจะอีก อัจฉริยะบุคคลนั้นไม่ต้องคิดต้องทำอะไรมาก ก็สามารถสร้างจินตนาการขึ้นมาเองได้ แต่สำหรับคนธรรมดา การทำให้มองเห็นนั้นนับเป็นกรรมวิธีที่สำคัญยิ่งในการสร้าง “หน้าที่ที่มีแรงกระตุ้น” สำหรับการกำหนดเป้าหมายที่ถูกต้องนั้นก็เป็นที่จำเป็น ประเด็นสำคัญของเป้าหมายคือต้องมีความชัดเจนของเป้าหมายและมีกำหนดเวลาในการบรรลุ จึงจะสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมได้

การทำเป้าหมายในองค์กรให้มองเห็นนั้น ก่อนอื่นที่สำคัญเราต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ถูกต้องก่อน โดยเป้าหมายนั้นเชื่อมโยงกับเป้าหมายของผู้บังคับบัญชาระดับที่สูงขึ้นไป มีสมดุลที่เหมาะสมระหว่างเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว เมื่อมีเป้าหมายที่ดีแล้วต่อมาจึงควรนำข้อมูลสถานะของเป้าหมายนั้นไปแสดงให้ผู้ปฏิบัติงานได้เห็นอยู่เรื่อยๆ เพื่อให้ทราบถึงความคืบหน้าและเกิดแรงกระตุ้นในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้มาถึงผลลัพธ์ตามเป้าหมาย เช่น สมมุติเป้าหมายของบริษัทแห่งหนึ่งตั้งไว้ว่าในปีบริษัทจะมียอดขายเพิ่มขึ้นมากกว่า 100 ล้านบาท ซึ่งเป้าหมายนี้ของบริษัทจะสอดคล้องกับเป้าหมายของพนักงานทุกคนก็คือการได้โบนัสที่เพิ่มขึ้นกว่าเดิม ซึ่งเป้าหมายนี้เป็นที่สนใจของพนักงานทุกคนหากองค์กรสามารถนำเสนอข้อมูลสถานะผลลัพธ์ของเป้าหมายแบบ Realtime ได้อยู่เรื่อยๆ ซึ่งหากเวลาผ่านไปไม่ว่าจะกี่วัน ก็เดือน หากถ้าแนวโน้มเป้าหมายจะไม่บรรลุผล พนักงานก็จะไม่มีโอกาสทราบก่อนจะถึงสิ้นปีและอาจจะก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในการปฏิบัติงานและความร่วมแรงร่วมใจกัน

ดังนั้น การกำหนดเป้าหมายขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้นำองค์กรนั้นๆ ให้บุคลากรในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำหรือปฏิบัติตลอดจนร่วมได้รับผลตอบแทนหรือผลประโยชน์อาจจะเป็นในรูปของรางวัลหรือผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือการยอมรับในองค์กรหรือสังคม เพื่อการไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เขียนบทความ

นายจำลอง เพ็ชรแสนงาม

หัวหน้างานพรรคการเมือง สนง.กทต.จว.แพร่ ช่วยปฏิบัติงาน สนง.กทต.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลือประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง แรงบันดาลใจ

คุณข้าวงานนี้โทรทัศน์สีช่อง 3 กรณี คุณสุวรรณฉัตร พรหมชาติ โฆษกแห่งใจบุญที่ยินดีบริการ รับ-ส่ง พระภิกษุ คนพิการ และผู้สูงอายุ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเป็นเวลานานกว่า 20 ปี แล้ว โดยแรงบันดาลใจ ในการทำความดีครั้งนี้เกิดจากตอนที่ตนเคยบวชแล้วมีลูกโฆเฟอร์ใจบุญเคยอาสาให้บริการฟรี ทำให้ตนรู้สึก ประทับใจ จึงดำเนินรอยตามช่วยเหลือสังคม ท่ามกลางเสียงชื่นชมของผู้โดยสาร เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม หากประชาชนในประเทศของเราคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง จะทำให้ สังคมน่าอยู่ขึ้นอีกมาก

ผู้เขียนบทความ

นายฐิติวัฒน์ สุดเจริญ

หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง กัดกหนู

หนูตัวหนึ่งแอบมองลอดรอยแตกของกำแพง เพื่อดูว่าชาวนา กับภรรยาของเขาทำอะไร
 “จะเป็นอาหารอะไรหนอ” เจ้าหนูสงสัยมันแทบล้มทั้งยืน เมื่อรู้ว่าสิ่งนั้นคือกัดกหนูมันจึงวิ่งหัวซุกหัวซุน
 ไปที่ทุ่งนาแล้วส่งเสียงร้องเตือน “มีกัดกหนูอยู่ในบ้าน มีกัดกหนูอยู่ในบ้าน” แม่ก็ร้องกุกๆ และ
 ค่อยๆเข้าไปมา มันผงกหัวขึ้นแล้วพูดว่า “คุณหนู นี่คงเป็นเรื่องเศร้าสำหรับเธอ แต่มันไม่มีผลอะไรกับฉัน
 หรอกนะ อย่ากวนใจกันเลย” เจ้าหนูวิ่งไปหาหมูและบอกแก่มัน “ มีกัดกหนูอยู่ในบ้าน มีกัดกหนู
 อยู่ในบ้าน ” หมูเห็นอกเห็นใจ แต่ก็พูดว่า “ฉันขอโทษนะคุณหนู แต่ฉันคงทำได้แค่สวดมนต์เท่านั้น
 ไม่ต้องห่วงฉัน จะสวดมนต์ให้เธอดี” เจ้าหนูวิ่งไปหาวัว และพูดว่า “มีกัดกหนูอยู่ในบ้าน มีกัดกหนู
 อยู่ในบ้าน” วัวตอบว่า “โอ้ !!! คุณหนู ฉันก็เสียใจด้วยนะ แต่มันไม่เห็นเกี่ยวอะไรกับฉันนี่” ดังนั้น เจ้าหนู
 จึงกลับเข้าบ้าน นอนลงและเศร้าใจเหลือเกินที่จะต้องเผชิญหน้ากับกัดกหนูเพียงลำพัง กลางดึกคืนนั้น
 เสียงๆ หนึ่งดังก้องไปทั้งบ้าน ฟังเหมือนเสียงกับกัดกหนูได้จับเหยื่อของมันแล้ว ภรรยาของชาวนารีบวิ่งไป
 ดูว่าอะไรที่ถูกรบกวน ในความมืดนั้นเธอไม่เห็นว่ามีงูพิษอยู่กับกัดกหนูนั้นหนีทางเอาไว้ ภูเก็ตภรรยาของชาวนา
 ชาวนาจึงรีบพาเธอไปส่งโรงพยาบาล ตอนกลับบ้านเธอมีไข้สูง ใครๆ ก็รู้ว่าเราต้องพยาบาลคนป่วย
 ด้วยซูปไก่ ดังนั้นชาวนาจึงหิ้วขวานเดินไปที่ทุ่งเพื่อทำหาวตัดกูดิบหลักของซูป แต่อาการป่วยของภรรยา
 ก็ยังไม่ดีขึ้น เพื่อนฝูงและเพื่อนบ้านต่างมาเยี่ยมดูใจ เพื่อเลี้ยงอาหารพวกเขา ชาวนาจึงฆ่าหมูซะ ภรรยา
 ของชาวนาจึงยังไม่หาย ในที่สุดเธอก็ตายลง ผู้คนมากมายต่างมางานศพของเธอ ชาวนาจึงฆ่าวัวเพื่อให้ได้
 เนื้อมากพอมานเลี้ยงแขก เจ้าหนูมองลอดรอยแตกของกำแพงด้วยความเสียใจสุดแสน

หากคุณรู้ว่าใครสักคนกำลังเผชิญปัญหา และคิดว่าไม่เกี่ยวกับคุณสักหน่อย จำไว้ว่าเมื่อพวกเรา
 คนใดคนหนึ่งถูกคุกคาม เราทุกคนต่างตกอยู่ในอันตราย เพราะทุกคนล้วนเกี่ยวพันกันอยู่ในการเดินทาง
 ที่เรียกว่า “ชีวิต” เราต้องคอยเฝ้าดูแลกันและกัน และพยายามให้กำลังใจอีกคนเข้าไว้

ผู้เขียนบทความ

นายขบวนรัตน์ ถายะ พนักงานขับรถ สนง.กต.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริบระชาธิปไตย
 โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ไม่ได้ปลูกไว้เพื่อที่จะ... โกรธ

พระอาจารย์ ท่านหนึ่งชอบปลูกต้นไม้ ดอกไม้มาก โดยเฉพาะกล้วยไม้รอบๆ บริเวณวัดปลูกกล้วยไม้ชนิดต่างๆ ไว้มากมาย กล้วยไม้เหล่านั้นล้วนมาจากที่ต่างกัน ยามว่างท่านมักจะดูแลรดน้ำกล้วยไม้เหล่านี้ด้วยตนเอง วันหนึ่งท่านมีธุระจะต้องลงเข้าไปจึงกำซบปลูกศิษย์ให้ดูแลรดน้ำต้นไม้ให้ดี ขณะที่ลูกศิษย์รดน้ำอยู่นั้นเกิดหกล้มชนเสากล้วยไม้ล้มลงมาระเนระนาด ลูกศิษย์คิดในใจว่า อาจารย์กลับมาต้องโกรธ และตัวเองจะต้องถูกลงโทษเป็นแน่ เมื่อพระอาจารย์กลับมา ทราบเรื่องแล้วก็ไม่ได้โกรธแต่อย่างใดและยังพูดอีกว่าตั้งแต่แรกเริ่มก็ไม่ได้ปลูกไว้เพื่อที่จะโกรธ แต่เพื่อที่จะบ่มเพาะนิสัยและฝึกฝนจิต และเพื่อนำมาบูชาพระ และสร้างทัศนียภาพรอบๆ วัด ให้ดูสวยงามและน่าอยู่ เรื่องราวต่างๆ ในโลกนี้ล้วนแต่เป็นอนิจจัง อย่ายึดติดกับสิ่งที่ตนเองรักจนแยกจากสิ่งนั้นไม่ได้ นั่นไม่ใช่วิสัยของผู้ปฏิบัติธรรม วันนี้เราอาจรู้สึกผูกพันต่อสิ่งหนึ่ง จนคิดว่าเราขาดไม่ได้ แต่เวลาจะทำให้ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไป สักวันเราจะรู้ว่า สิ่งที่เราผูกพันในวันนี้เป็นแค่ส่วนหนึ่งที่เติมชีวิตเราไม่ใช่ทั้งหมดของชีวิต วันหนึ่งหากเรามีโอกาสได้เจอสิ่งใหม่ที่ถูกใจสิ่งใหม่ที่เราคิดว่าเราพึงใจปรารถนาต้องการ ขาดไม่ได้ เราก็จะเริ่มผูกพันกับสิ่งใหม่ได้ในเวลาไม่นานนัก เวลาจะสอนเราเองว่า ความผูกพันกับสิ่งใดๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง จะเป็นความสุขในเวลานั้นๆ อย่าได้ไปยึดติด อย่าได้ไปใช้ชีวิตทั้งชีวิตลุ่มหลง คิดเสียว่าเราโชคดีที่มีโอกาสได้ผูกพันกับสิ่งที่เรารัก

ความผูกพันก็เหมือนความรัก หรืออาจจะเป็นผลพวงที่มาจากความรัก หากเรารักใคร คนใดคนหนึ่งมาก เราก็จะรู้สึกผูกพันมาก แต่ความผูกพันที่ว่าไม่ได้หมายถึงการหยุดตัวเองไว้กับสิ่งนั้นๆ เพราะคนเราทุกคนย่อมผูกพันกับหลายๆ สิ่งความผูกพันต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในช่วงเวลานั้น ไม่ผิด ถ้าเราค่อยๆ ปรับใจปรับตัวของเราเอง ให้กลับคืนในเวลาที่เหมาะสมเพราะอย่างน้อยที่สุดเราก็มีโอกาสได้ผูกพัน ซึ่งก็เหมือนเรามีโอกาสได้รักนั่นเอง บางครั้งคุณอาจจะต้องเลิกปิดกั้นตัวเอง จากความคิดเก่าๆ แล้วมาลองเปิดใจรับเรื่องราวใหม่ๆ เข้ามาสู่ใจดูบ้าง เชื่อว่าเมื่อคุณเห็นจนเกิดความเข้าใจ คุณจะรู้ว่ายังคงมีความสุขอีกมากมายที่มีความหมายต่อชีวิตคุณ ท้ายที่สุดคุณจะเห็นแสงที่ทำให้คุณรู้สึกสดใส และมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไป

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สายสุนีย์ อวดกล้า
พนักงานบริการ สนง.กต.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คุณหมอนางฟ้า

จากกรณีที่มีการเผยแพร่คลิปวิดีโอ คุณหมอสาวกระโดดลงไปช่วยชีวิตหนุ่มเคราะห์ร้าย ประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนท้ายรถตู้ เมื่อช่วงเช้าวันที่ 2 มีนาคมที่ผ่านมา จนได้รับบาดเจ็บสาหัส เศษกระจกบาดที่ลำคอ ตัดเส้นเลือดดำขาด แพทย์หญิงคนหนึ่งลงมาให้การช่วยเหลือ จนอาการพ้นจุดวิกฤต (**ข่าวที่เกี่ยวข้อง : ยกให้เป็นนางฟ้า พญ.ช่วยหนุ่มชนท้ายรถตู้ เส้นเลือดดำขาด**) แพทย์หญิงแพรวา มิตรกุล อาจารย์แพทย์จากคณะแพทยศาสตร์รามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล กลายเป็น “นางฟ้าเดินดิน” เพียงช่วงข้ามวัน หลังจากคลิปภาพนาทีช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บอยู่กลางถนนเลียบบางทางรถไฟ ถูกเผยแพร่ออกไปเป็นวงกว้าง และได้รับเสียงชื่นชมเป็นอย่างมาก จากการสอบถาม แพทย์หญิงแพรวา เปิดเผยว่า ช่วงที่เกิดขึ้นกำลังออกไปทำธุระในช่วงเช้า ระหว่างที่กำลังจะขับรถไล่เลาะออกไปยังถนนพระราม 9 พบเห็นอุบัติเหตุเกิดขึ้นข้างหน้า ผู้บาดเจ็บนอนอยู่ที่พื้นถนน ก็ทำให้รุ่นน้องที่ขับรถมาด้วยกันหยุดรถ และรีบลงไปดูผู้ได้รับบาดเจ็บ เมื่อลงไปดูก็พบว่าผู้ได้รับบาดเจ็บมีเลือดออกมาก พร้อมกับนอนดิ้นเพราะความเจ็บปวดที่บาดแผล ตนจึงนั่งลงและประคองคอ ไม่ให้กระดูกสันหลังเคลื่อน มองหาว่าบาดแผลอยู่จุดไหน ก่อนจะพบว่าแผลอยู่ที่คอ จึงใช้มือตัวเองกดบาดแผล เพื่อห้ามเลือดเอาไว้ รอเจ้าหน้าที่กู้ภัยและเครื่องมือช่วยเหลือมาถึงประมาณ 10 นาที เลือดก็หยุดไหล และนำตัวส่งโรงพยาบาลราชวิถีต่อไป แพทย์หญิงแพรวา บอกว่า ช่วงเวลานั้นไม่ได้คิดอะไรเลย แค่ต้องช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บ ไม่ทันเห็นว่ตรงนั้นมีเศษกระจกอยู่เต็มไปหมด ทำให้ตัวเองก็ถูกกระจกบาดไปด้วย โดยในขณะนั้นเห็นว่าอุบัติเหตุเพิ่งเกิดอาจจะช่วยชีวิตได้ทันช่วงที่ ตัวเองก็รู้สึกดีใจที่ได้ช่วยชีวิตคน

สำหรับเหตุการณ์ครั้งนี้ แพทย์หญิงแพรวา ถือเป็นบุคคลตัวอย่างที่สังคมไทยสมควรยกย่องในยุคที่บ้านเมืองไทยในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ต่างคนต่างเอาตัวรอด “ตัวใคร ตัวมัน” และอยากจะบอกกับสังคมไทย ว่า ถ้าทุกคนสามารถให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ก็ควรจะช่วยเหลือไม่ว่าจะเป็นภาคส่วนใด อีกทั้งขอขอบคุณสังคมที่ยกให้ตนเองเป็น “นางฟ้า” ขอขอบคุณครับ

ผู้เขียนบทความ

นายสัจจา ศิริมังคลากุล
หัวหน้างานอำนวยการ สนง.กกด.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง “คำขอบคุณและขอโทษนั้นสำคัญไฉน”

เรื่องราวของคำสองคำที่เราได้ยินอยู่ทุกวัน “ขอบคุณ” และ “ขอโทษ” สองคำนี้บางคนได้ยินอยู่จนชิน บางคนได้ยินนานๆ ครั้ง บางคนอยากได้ยินแต่ไม่เคยได้ยินสักที เมื่อเราทำความผิดพลาดต่อคนคนหนึ่ง สิ่งที่ยากที่สุดที่เราทำได้คือกล่าวคำว่า “ขอโทษ” แต่คนบางคนก็ได้ทำความผิดในสิ่งเดิมหลายหนหลายครั้งจนฝ่ายตรงข้ามไม่อยากจะยินคำว่า “ขอโทษ” เลยก็มี คำว่า “ขอโทษ” นั้นมีเพื่อให้สถานการณ์นั้นดีขึ้น และเพื่อให้ฝ่ายที่ทำความผิดรู้ว่าตนเองได้ทำสิ่งที่ไม่เหมาะสมลงไป เป็นการแสดงถึงการรับรู้และจะไม่ทำสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่ก็หลายคนอีกเช่นกันที่รู้ว่าตนเองได้ทำความผิดพลาดลงไปกับคนรัก หรือเพื่อน แต่ไม่ได้มีคำพูด “ขอโทษ” เนื่องจากคำว่าศักดิ์ศรี การวางฟอร์ม หรือการมีทิฐิคำค่อ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นตัวที่จะบั่นทอนความสัมพันธ์ที่ดี หรือการให้โอกาสน้อยลง บางครั้งการที่อีกฝ่ายยกโทษให้คนรัก หรือเพื่อน โดยปราศจากคำว่า “ขอโทษ” จากฝ่ายนั้น ไม่ได้แปลว่าเขาจะไม่ได้จำสิ่งที่ผิดพลาดที่คุณทำลงไป แต่เขากลับให้โอกาสในการแก้ตัวใหม่อีกครั้ง

ดังนั้น หากคุณได้รับโอกาสครั้งใหม่ หรือมีเวลาให้ได้เอ่ยคำ “ขอโทษ” จงกล่าวออกไปเพราะสักวันเมื่อโอกาสเหล่านั้นสิ้นสุดลง หมั่นคำ “ขอโทษ” ก็อาจจะไร้ค่าในวันที่สายเกินไปคำว่า “ขอบคุณ” คำนี้หลายคนคงฟังแล้วยินดี แต่หากว่าทุกครั้งมีคนใดคนหนึ่งที่เป็นฝ่ายให้และอีกฝ่ายก็ยินดีที่จะรับตลอด แต่ไม่เคยคิดที่จะให้ คำคำนี้ก็คงจะเป็นคำที่ชินชา เพราะขาดความสมดุล ดังนั้นไม่ว่าความสัมพันธ์ในรูปแบบใดก็ตาม เราควรจะรู้จักทั้ง “การรับ” และ “การให้” เพราะคงไม่มีใครที่อยากเป็นฝ่ายให้ตลอดเวลาอีกกรณีคือ คนที่ไม่รู้จักคำว่า “ขอบคุณ” หรือ ไม่รู้สึกถึงบุญคุณของผู้ให้ คนในลักษณะนี้ก็จะเป็นผู้รับในสักกระยะจนกระทั่งวันหนึ่งที่เขาจะไม่ได้สิ่งใดตอบแทนเลยเพราะแม้แต่คำว่า “ขอบคุณ” จากปากก็ไม่สามารถเอ่ยออกมาได้คำว่า “ขอบคุณ” และ “ขอโทษ” เป็นคำพูดที่ดีและทุกฝ่ายอยากได้ยินก็จริง แต่เราควรจะเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ รวมทั้งเป็นผู้ที่รู้สึกตัวเมื่อเวลาทำผิด เพราะคงไม่มีใครที่จะสามารถทนฟังคำว่า “ขอบคุณ” และ “ขอโทษ” ได้ตลอดเวลา...

ผู้เขียนบทความ

นายจำลอง เพ็ชรแสนงาม

หัวหน้างานพรการเมือง สนง.กท.จว.แพร่ ช่วยปฏิบัติงาน สนง.กท.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลือประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เป้าหมายที่ชอบ

คงไม่มีใครที่สามารถใช้ชีวิตไปวันๆ โดยไร้เป้าหมายในชีวิตเป็นแน่ บางคนของแค่มีกินในวันนี้ บางคนขอความมั่งคั่งในวันหน้า บางคนอุทิศตนเพื่อสังคม และหลากหลายคนขอทำทุกอย่างเพื่อตนเอง ซึ่งทุกคนล้วนมีเป้าหมายที่ตนชอบ แต่ “ชอบ” ในที่นี้จะชอบแบบไหน

คนบางคนเริ่มแรกก็ตั้งเป้าหมายชีวิตดีอยู่ เช่น ตั้งใจจะทำมาหากินโดยสุจริต พอทำไปนานเข้าเริ่มรู้สึกว่ารวยช้าไป ไม่ทันใจ เป้าหมายชีวิตชักเขว ลงท้ายเลยไปคบโกงคนอื่นเขา ต้องติดคุก ติดตะรางไป หรือบางคนตั้งใจจะให้ทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนา แต่พอถูกคนอื่นแย่งเหย้าแย่งบ่້าง ล้อเลียนบ้าง เจอสิ่งยั่วยุอยู่เรื่อยๆ เลยเลิกปฏิบัติธรรม ปล่อยชีวิตให้เป็นไปตามอำนาจของกิเลส

เราจึงควรดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมาย ด้วยความถูกต้องและสุจริต อยู่ในสัมมาอาชีพ มีแผนการที่จะไปถึงจุดหมายนั้นด้วยความไม่ประมาท มีการเตรียมพร้อม และมีความอดทนไม่ละทิ้งกลางคัน

ผู้เขียนบทความ

นายสหภพ น้อยมณี
พนักงานการเลือกตั้ง สنج.กท.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง “ความซื่อสัตย์ของแม่ค้าปลาทุ”

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้า ได้เก็บลูกแมวมามาเลี้ยงไว้ 2 ตัว เมื่อมันโตขึ้นพอที่จะกินปลาได้ ข้าพเจ้า เข้าตลาดในเมืองแห่งหนึ่ง หาซื้อปลาทุ เป็นจำนวนเงิน 50 บาท แม่ค้ายื่นปลาทุแก่ข้าพเจ้าฯ จ่ายธนบัตรฉบับละร้อยไปหนึ่งใบ เมื่อข้าพเจ้ารับปลาทุแล้ว เดินเลี้ยงไปหาซื้อของอย่างอื่นโดยลืมว่าแม่ค้ายังไม่ได้ทอนดั่งส์ให้แก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ายื่นเลือกซื้อเนื้อหมูอยู่นั้น แม่ค้าปลาทุได้มาสะกิดแล้วยื่นเงินทอนให้ข้าพเจ้า พร้อมใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณมากแม้ไม่ใช้เงินจำนวนมาก ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าประทับใจมากที่ได้พบในความซื่อสัตย์ ต่ออาชีพของแม่ค้าปลาทุคนนี้ ตั้งแต่นั้นมาข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่เป็นลูกค้าประจำกับแม่ค้าปลาทุคนนี้

ซึ่งในกรณีข้างต้นนี้แม่ค้าปลาทุอาจจะไม่คืนเงินให้กับข้าพเจ้าก็ได้เพราะหลงลืมไปแล้ว หรือนึกขึ้นได้ในภายหลังก็ไม่อาจทราบได้ แต่สิ่งที่ได้รับนอกจากความซื่อสัตย์ ยังพบกับกัลยาณมิตรที่ดี ในบางวันที่ข้าพเจ้าได้ซื้อของถือของพระพุทธรูปเดินผ่านหน้าร้านปลาทุ แม่ค้าปลาทุ ก็มีน้ำใจจะเรียกให้ฝากของไว้ก่อน เมื่อซื้อของจนครบค่อยแวะกลับมารับเอาของ และข้าพเจ้าสังเกตเห็นจะมีลูกค้าค่อยแวะเวียนมาอุดหนุนปลาทุโดยตลอดคงเนื่องจากเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ต่ออาชีพของตนเองและยังเป็นคนมีน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันอีกด้วย

หากสังคมไทย มีการปลูกฝังความซื่อสัตย์ให้กับเด็กตั้งแต่ยังเล็กๆ โดยผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องความซื่อสัตย์ ทั้งการซื่อสัตย์ต่อครอบครัว ต่อการทำงาน และต่อการดำรงชีวิต ผู้ใหญ่ควรสอนให้เด็กพิจารณาประโยชน์ของความซื่อสัตย์และโทษของความไม่ซื่อสัตย์ว่าเป็นอย่างไร สังคมไทยก็จะน่าอยู่มากค่ะ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. จีรัชญา แก้วสิงห์
พนักงานการเงินและบัญชี สนง.กทต.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นรก - สวรรค์ (ในใจ) นะจ๊ะ

ในนิทานเรื่องหนึ่งของชาวเดนมาร์ก เรื่องของเรื่องมันมีอยู่ว่าขณะที่ชายคนหนึ่งนอนหลับ มีนางฟ้าลงมาที่ห้องนอนของเขา ชวนให้ไปเที่ยวสวรรค์กับนรก ทันใดนั้นนางฟ้าพาไปที่ที่หนึ่งบอกว่า... “ถึงนรกแล้ว” ที่นั่นเป็นห้องใหญ่ๆ มีโต๊ะยาวๆ บนโต๊ะมีอาหารที่ประณีตอร่อยทุกประเภท มีคนนั่งอยู่หลายคน นางฟ้าก็บอกว่า “นี่สวรรค์” คนเหล่านั้นนั่งมองอาหารที่น่ากินที่สุดในโลก แต่ตัวเขาผอมเหลืองน่าสงสาร นางฟ้าบอกว่า “ที่นี่อนุญาตให้กินอาหารดีๆ ได้ แต่มีเงื่อนไขว่าต้องใช้ช้อนที่ยาวหนึ่งเมตร เวลาตักอาหารเข้าปาก มันก็ไม่ถึงสักที มันตกลงพื้นเขาเลยมีความวุ่นวายเดือดร้อนมากพยายามตักอาหารเท่าไรก็ไม่ถึงปากเลยผอมเพราะอดอาหาร อยู่ใกล้ชิดอาหารที่อร่อยแต่ไม่สามารถเอามาถึงปากของตน” นางฟ้าพาไปอีกห้องบอกว่า “นี่สวรรค์” ห้องที่สองนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับห้องแรกทุกประการ เรามักจะคิดว่าสวรรค์กับนรกต่างกัน แต่ความจริงสวรรค์กับนรกนี้คล้ายๆ กัน มีโต๊ะอาหารยาวๆ อาหารประณีตหลายๆ อย่างเหมือนกันหมด มีเก้าอี้รอบมีคนนั่ง แต่แปลกที่คนที่สวรรค์ยิ้มแย้มแจ่มใสอ้วนท้วนสมบูรณ์สบาย ดูว่าเขากินอย่างไร เขาก็ต้องใช้ช้อนยาวหนึ่งเมตรเหมือนกัน “เอ... ทำไมมันไม่เหมือนที่นรก?” พอดูดีๆ ก็เห็นวิธีของชาวสวรรค์คือคนข้างหนึ่งของโต๊ะเขาดักอาหารด้วยช้อนยาวๆ เอาไปป้อนใส่ปากของคนตรงข้าม คนอีกข้างก็ตักอาหารมาใส่ปากของคนข้างนี้ก็เลยได้กินกันทุกคนอยู่อย่างสุขสบาย สรุปว่า ที่นรก คนคิดแต่จะได้อย่างเดียวคิดแต่เรื่องความสุขของตัวเอง คิดแต่ว่าเราจะได้อาหารที่เราชอบ แต่ที่สวรรค์นั้น มีการช่วยเหลือกันมีความรักสามัคคีกัน คำนึงถึงความสุขของคนอื่นด้วย ก็ได้รับความสุขกันทุกคน

ผู้เขียนบทความ

นางกัญญา ขววิทยภิญโญ
เจ้าหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน สนง.กต.จว.ลำปาง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต คุณลักษณะที่ดีเยี่ยมขั้นพื้นฐานของคนในชาติ

เมื่อเดือนมีนาคมปีที่แล้ว ข้าพเจ้ามีโอกาสเดินทางไปประเทศญี่ปุ่นเนื่องจากหน้าที่การงาน โดยภารกิจในครั้งนั้นมีกำหนด 6 วัน ตั้งแต่ก้าวแรกที่ข้าพเจ้าเดินออกจากประตูสนามบินนาริตะ ข้าพเจ้ารู้สึกได้เลยว่า “นี่แหละ... ประเทศที่พัฒนาแล้ว” ทุกสิ่งอย่างถูกบริหารจัดการอย่างมีระบบระเบียบ ทั้งในด้านวัตถุและที่สำคัญที่สุดคือด้านทรัพยากรมนุษย์ คนญี่ปุ่นเห็นได้อย่างชัดเจนและเป็นที่ยอมรับกันในเรื่องความมีระเบียบวินัย แต่สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้ประสบมากับตัวเอง และจะเป็นประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมได้เลยคือ ความซื่อสัตย์ของคนญี่ปุ่น

เหตุเกิดในวันสุดท้ายที่อยู่ในประเทศญี่ปุ่น ทั้งๆ ที่ได้กลับบ้านอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าเกือบทำให้เกิดเรื่องวุ่นวายเสียแล้ว ในวันนั้นหลังจากรับประทานอาหารเช้าที่โรงแรมแล้ว ทุกคนต่างแยกย้ายไปซื้อของขวัญของฝากกลับบ้านกัน ด้วยระยะเวลาที่มีจำกัดทุกคนจึงต้องเร่งรีบไปจัดการเรื่องของตนให้ทันเวลา ข้าพเจ้าก็เช่นกัน โดยปกติข้าพเจ้าเป็นคนทำอะไรช้า จึงต้องเร่งมือเพื่อไม่ให้คนอื่นต้องรอ เมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จ ข้าพเจ้าจึงรีบวิ่งเดินกึ่งวิ่งเพื่อไปซื้อของที่ต้องการ ซึ่งก็มีจำนวนไม่น้อยเลยทีเดียว แต่ยังไม่ทันที่ข้าพเจ้าจะออกไปพ้นจากตัวโรงแรม ก็มีชายสูงอายุคนหนึ่งวิ่งไล่ตามข้าพเจ้ามาจากข้างหลังและร้องเรียกในตอนนั้นก็รู้สึกตกใจเล็กน้อยไม่ตกใจอะไรมาก เพราะตรงนั้นไม่ใช่ที่เปลี่ยวและสภาพแวดล้อมไม่มากแล้วเลย แต่พอได้เห็นสิ่งที่ชายคนนั้นยื่นส่งให้กับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าตกใจมากจนรู้สึกหน้าชา ใจเต้นไม่เป็นจังหวะ หัวใจเต้นแรงและเร็วมาก สิ่งนั้นคือซองซึ่งบรรจุเงินสดทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเหลือติดตัว ซึ่งเป็นจำนวนมากพอสมควร ที่สำคัญคือมันเป็นเงินทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามีอยู่ ข้าพเจ้าทำมันหล่น ชายคนนั้นเก็บแล้วรีบวิ่งตามข้าพเจ้าเพื่อเอามาคืน ความรู้สึกของข้าพเจ้าในตอนนั้น เกินคำบรรยายจริงๆ ทั้งตกใจ ดีใจ ปลาบปลื้มตื่นตันซาบซึ้งใจ ไม่คิดเลยว่าตัวเองจะสะเพร่าขนาดนั้นเพราะโดยปกติข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความละเอียดรอบคอบมาก และที่ไม่คาดคิดมากกว่านั้นคือ ข้าพเจ้าได้เงินทั้งหมดคืน ซึ่งหากเหตุการณ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่น ข้าพเจ้าก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะได้เงินคืนทั้งหมดแบบนั้นหรือไม่

ความซื่อสัตย์สุจริตนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากจริงๆ ในขั้นพื้นฐานของทรัพยากรมนุษย์อันมีค่าของประเทศ หากคนไทยมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐานแล้ว ประเทศของเราก็คงจะพัฒนาและมีความเจริญทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจได้เหมือนกับประเทศญี่ปุ่น... ในวันหนึ่ง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กิรณา โสทิพย์ พนักงานการเลือกตั้ง ฝ่ายจัดการเลือกตั้ง 1 สำนักบริหารการเลือกตั้ง ด้านกิจการบริหารงานเลือกตั้ง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริลประชาติปไต โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นักเรียนนอกกับคนแจวเรือจ้าง

มีเรื่อง อยู่ว่า หนุ่มคนหนึ่งเป็นชาวสงขลา เรียนเก่งมาก ได้ทุนไปเรียนอเมริกาตั้งแต่เด็กจนจบด็อกเตอร์ จึงกลับมาเยี่ยมบ้าน บ้านของเด็กหนุ่ม อยู่อีกฟากหนึ่งของทะเลสาบสงขลา ต้องนั่งเรือแจวข้ามไป ใช้เวลาแจวประมาณหนึ่งชั่วโมง

“เรือที่ติดเครื่องยนต์ไม่มีเหรอ ลุง ?”

“ไม่มีหรือหลาน ที่นี้มันบ้านนอก มันห่างไกลความเจริญมีแต่เรือแจว”

“ โอ... ถ้าสมัยมากเลยนะลุง โบราณมาก ที่อเมริกาเขาใช้เครื่องบินกันแล้วลุง ลุงยังมานั่งแจวเรืออยู่อีก ไปส่งผมฝั่งโน้น เอาเท่าไรลุง “

“80 “ บาท”

“ok” ไปเลยลุง”

ในขณะที่ลุงแจวเรือ หนุ่มนักเรียนนอกก็เล่าเรื่องความทันสมัย ความก้าวหน้า ความคิดวิไลซ์ ของอเมริกาให้ลุงฟัง

“เมืองไทย... เมื่อเทียบกับอเมริกาแล้วล้ำสมัยมาก ไม่รู้คนไทยอยู่กันได้อย่างไร? ทำไมไม่พัฒนา ทำไมไม่ทำตามเขาเลียนแบบเขาให้ทัน ? ลุง... ลุงใช้คอมพิวเตอร์ ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นไหม?”

“ลุงไม่รู้หรือ... ใช้ไม่เป็น”

“โอโฮ้... ลุงไม่รู้เรื่องนี้ซะ ชีวิตลุงหายไปแล้ว 25 %

“แล้วลุงรู้ไหมว่า เศรษฐกิจของโลกตอนนี้เป็นยังไง?”

“ ลุง... ลุงรู้เรื่องดาวเทียมไหมลุง?”

“ ลุง... ลุงรู้เรื่องนโยบายการค้าโลกไหมลุง?”

“ ลุงไม่รู้หรือ... หลานเอ๊ย”

“ชีวิตของลุง ลุงรู้อย่างเดียวว่าจะทำยังไงถึงจะแจวเรือให้ถึงฝั่งโน้น ถ้าลุงไม่รู้เรื่องนี้ ชีวิตของลุงหายไปแล้ว 75% พอตีช่วงนั้นเกิดลมพายุพัดมาอย่างแรง คลื่นลูกใหญ่มาก ท้องฟ้ามืดครึ้ม

“นี่พ่อหนุ่มเรียนหนังสือมาเยอะจบด็อกเตอร์จากต่างประเทศ ลุงอยากถามอะไรสักหน่อยได้ไหม?”

“ได้... จะถามอะไรหรือลุง?”

“เอ็งว่ายนน้ำเป็นไหม?”

“ไม่เป็นจ๊ะ... ลุง”

“ชีวิตของเอ็งกำลังจะหายไป 100% แล้วพ่อหนุ่ม”

ข้อคิดที่ได้ คือ **อย่าคิดว่าตัวเราเหนือกว่าคนอื่นเพียงแค่มัธยมศึกษาสูง ยังมีประสบการณ์ชีวิตที่ต้องศึกษาอีกมากแม้จะไม่ใ้ประกาศมอบให้**

ผู้เขียนบทความ

นายญาณวุฒิ ไจการ

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กต.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความพอเพียง

เรื่อง ความพอเพียง ผู้เขียนได้ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์หลายๆ ฉบับ เมื่อสองสามเดือนก่อนว่า มีการขโมยฝาขวดน้ำชาบรรจุขวดในร้านสะดวกซื้อหลายแห่งทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดเพื่อนำรหัสใต้ฝาขวดไปส่งชิงรางวัล แล้วทิ้งขวดไว้ที่ในตู้แช่อย่างเดิม ที่นำเรื่องนี้มาพูดคุยในวันนี้ก็เพราะปัจจุบันมีน้ำชาในรูปแบบและรสชาติต่างๆ มากมายวางขายกันทั่วไป โดยเฉพาะในร้านสะดวกซื้อ และบางบริษัทได้จูงใจให้ผู้บริโภคอยากซื้อด้วยการแจกรางวัลต่างๆ จนถึงกับมีการขโมยฝาขวดเพื่อส่งไปชิงรางวัล เหตุผลที่มีการขโมยฝาขวดน้ำชาคงจะเป็นเหตุผลอื่นใดไม่ได้ นอกจากความอยากได้ของรางวัลซึ่งมีมูลค่ามากพอสมควร ผู้เขียนจึงขออนุญาตเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาย้ำเตือนทุกท่านให้มีความพอเพียง ความพอประมาณ และความมีเหตุผล เพื่อที่จะได้ไม่ตกเป็นทาสของความอยากมีอยากได้

ผู้เขียนบทความ

นายกิตธนรัช พ่วงภิญโญ

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม สนง.กกด.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ำชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ไหว้พระ... ก่อนทำงาน

การสวดมนต์ไหว้พระ เกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างไร กิจวัตรส่วนตัวของดิฉัน จะไหว้พระสวดมนต์ก่อนไปทำงาน หากวันไหนไหว้พระที่บ้านไม่ทัน ก็จะไปไหว้พระที่สำนักงานงาน ซึ่งก็ไม่แตกต่างกัน เพราะถือว่าเราไหว้องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไหว้เพื่อเตือนสติตัวเองให้ระลึกเสมอว่า... ไหว้พระแล้ว แขนงพระแล้ว ต้องดำเนินชีวิตแต่ละวันอย่างที่เราควรจะเป็น อย่าได้ประมาท อย่าเผลอทำผิดศีล 5 จงสำรวม กาย วาจา ใจ อยู่เสมอ ไม่ปฏิเสธว่า ในบางขณะเวลาทำงานอาจมีอารมณ์ที่หลุดไหลไปบ้าง ตามสถานการณ์ แต่ความสามารถในการปรับสภาวะอารมณ์ จะดีกว่า นิ่งกว่าเมื่อครั้งที่เรายังไม่ได้ไหว้พระสวดมนต์เป็นประจำ ที่สำคัญเรารู้จัก “การให้อภัย” ในการอธิษฐานขอพรพระที่สำนักงาน ทุกครั้งดิฉันจะอธิษฐานขอพรให้ภารกิจการทำงานราบรื่น อย่าได้มีอุปสรรคใดๆ ขอให้ผู้ร่วมงานทุกคนรักใคร่ สามัคคีกัน ให้ร่วมจิตร่วมใจกันทำงานอย่างมีความสุข

เมื่อเราทำงานอย่างมีความสุข สังคมในที่ทำงานจะเป็นสังคมที่น่าอยู่แล้ว ผลสัมฤทธิ์ของการทำงานย่อมอยู่ในระดับที่ดีมากหรือดีที่สุด! วันสำคัญทางศาสนา...

ดิฉันจะพยายามกระตุ้นเตือน ให้เพื่อนร่วมงานหรือแม่แต่แม่บ้านของสำนักงาน เตือนให้ ได้สละเวลาไปไหว้พระพุทธรูปในห้องประชุมของสำนักงาน พร้อมกำชับให้อธิษฐานขอพรแต่สิ่งที่ดีงาม อย่าคิดสาปแช่งหรือด่าว่าให้ผู้อื่นเสียหายโดยเด็ดขาด! เพราะนั่นเท่ากับว่าในจิตใจเรายังไม่พร้อมสำหรับการไหว้พระสวดมนต์ และเป็นกุศโลบายของตัวดิฉันเอง ที่... ปรารถนาจะให้เพื่อนร่วมงานรักใคร่กลมเกลียว ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน และมีสำนึกเกรงกลัวต่อการทำบาป! จึงเห็นได้ว่า การสวดมนต์ไหว้พระก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติงานเป็นประจำ เป็นการฝึกจิตใจที่ดีที่สุด เพราะ... การสวดมนต์ไหว้พระต้องปฏิบัติด้วยความศรัทธาในศาสนาที่เราเคารพนับถือ และควรทำเป็นประจำจนเคยชิน เพื่อ... ให้เราเคยชินกับการคิดดี พูดดี ทำดี มีความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย นั่นเอง !

ผู้เขียนบทความ

นางสไปทิพย์ พานิชวงษ์
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จงคิดเชิงบวก

ครั้งหนึ่งมีกบตัวเล็กๆ ฝูงหนึ่งได้มารวมกันจัดการแข่งขันเพื่อปีนขึ้นไปบนยอดเสาไฟฟ้ากลุ่มคน ชาวบวมมากมายมารอชม และเชียร์การแข่งขันครั้งนี้

การแข่งขันเริ่มต้นขึ้น พูดอย่างตรงไปตรงมาว่า ไม่มีกบตัวใดจะเชื่อว่าเจ้ากบตัวเล็กๆ เหล่านั้นจะปีน ขึ้นไปจนถึงยอดเสาได้หรอก มีเสียงพูดลอยๆ มาให้ได้ยินเป็นต้นว่า

“เขาไม่มีทางจะขึ้นไปถึงยอดได้หรอก มันยากลำบากมากขนาดนั้น” หรือ

“เขาไม่มีโอกาสจะประสบความสำเร็จหรอกเสม้านสูงขนาดนั้น”

เจ้ากบตัวน้อยๆ เหล่านั้นก็เริ่มหล่นลงมาทีละตัวๆ

กบบางตัวส่งเสียงร้องตะโกนว่า

“มันยากเกินไป ไม่มีใครทำได้หรอก”

กบน้อยส่วนใหญ่จึงเริ่มเหนื่อยและยอมแพ้ แต่มีกบตัวหนึ่งซึ่งยังคงปีนอย่างมุ่งมั่น สูงขึ้นและสูงขึ้น เจ้าตัวนี้ไม่มีทางยอมแพ้ และเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน กบตัวอื่นๆ ต่างยอมแพ้หมด ยกเว้นกบตัวน้อยๆ ตัวนั้น

ด้วยความพยายามสุดกำลัง มันสามารถปีนขึ้นสู่ยอดเสาได้ กบทุกๆ ตัวอยากรู้จึงว่าเจ้ากบตัวเล็กๆ ตัวนี้มีพลังในการปีนขึ้นไปสู่ยอดเสาอันเป็นเป้าหมายจนประสบความสำเร็จได้อย่างไร

เรื่องกลับกลายเป็นว่า แท้จริงแล้ว เจ้ากบตัวผู้ชนะนั้นหูหนวก

เมื่อเวลาจะทำงานใดๆ ให้ประสบความสำเร็จ บ่อยครั้งเราอาจต้องเป็นเหมือนกบตัวนั้น นั่นคือ ต้องทำตัวเป็นคนหูหนวกเสียบ้าง จงพยายามคิดเชิงบวก ความฝันทั้งหลายที่เรา มี เราสามารถทำให้มันเป็นจริง ได้ด้วยความพยายามอย่างสุดกำลัง และด้วยการให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ อย่าคิดมากเวลาที่มีคนคอยบั่นทอน กำลังใจ จงบอกกับตัวเองอยู่เสมอว่า “ฉันทำได้” “ฉันจะทำให้สำเร็จ” เป็นต้น

ผู้เขียนบทความ

นายณัฐวุฒิ ใจการ

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กต.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริบหรี่ประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การบังคับใช้กฎหมาย

ข่าวจากหนังสือพิมพ์แนวหน้าระบุว่า นายชำนาญ กลิ่นจันทร์ ส.ป.ก.โคราช จ.นครราชสีมา เปิดเผยถึงที่ดินบ้านนายสรยุทธ สุทัศน์จินดา พิธีกรรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ทางช่อง 3 อสมท.ว่า เท่าที่ตรวจสอบจากแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศพบว่าบ้านพักที่บริเวณเขาใหญ่อยู่ในเขตประกาศพระราชกฤษฎีกาปฏิรูปที่ดินหรือเขต ส.ป.ก. แต่ไม่ทราบว่ามีกรออกโฉนดมาก่อนหรือไม่ เพราะที่แปลงนี้ตั้งอยู่ในเขต ส.ป.ก. ซึ่งตรวจสอบพบมีการระวางออก นส. 3 ก. ปี 33 และมีการประกาศเขตปฏิรูปเดิมคือจำแนกออกจากป่าถาวรจำแนกมาให้เป็นที่ ส.ป.ก. ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 32-36 ทั้งนี้กรณีที่มีการถือครอง นส. 3 ก. ที่อยู่ในเขต ส.ป.ก. ต้องไปตรวจสอบว่ามีกรออกโดยชอบตามกฎหมายที่ดินหรือไม่ ซึ่งกรมที่ดินจะเป็นผู้บอก เพราะเป็นเจ้าของเอกสารสิทธิ์ ถ้าไม่ชอบกรมที่ดินจะเป็นผู้ออกเอกสารเพิกถอน นายชำนาญ กล่าวว่า กรณิ์โอนนั้นเช่า ที่มกฎหมาย ส.ป.ก. เร่งรัดตรวจวัดพื้นที่ ส.ป.ก. 79 ไร่ในสนามแข่งรถของรีสอร์ทโบนันซ่า ให้แล้วเสร็จภายใน 4-5 วันนี้ เพื่อจำแนกพื้นที่ที่เหลือว่ากรมป่าไม้เท่าไร ของกรมที่ดินเท่าไร ป้องกันความคลาดเคลื่อนในการฟ้องขับไล่ต้องกำหนดรายละเอียดให้ชัดเจน ก่อนส่งศาลเพิกถอนที่ดิน “ขณะนี้ทีมตรวจสอบขยับตรวจสอบไปเรื่อยๆ โดย พ.อ.สมหมาย บุษา หัวหน้าคณะทำงานด้านกฎหมายกองทัพบกที่ 2 โดย ส.ป.ก.ไปร่วมทีม เนื่องจากมีการแจ้งเบาะแสกับฝ่ายความมั่นคงว่า มีผู้บุกรุกสร้างโรงแรม รีสอร์ทไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของที่ ส.ป.ก. มาจำนวนมากใน อ.ปากช่อง เนื่องจากเขตดำเนินการ ส.ป.ก. มีจำนวนกว่า 3.3 แสนไร่ ซึ่งบริเวณตรงนี้ได้ตัดแบ่งที่เป็นสาธารณะ แม่น้ำภูเขา ออกไปแล้ว ส่วนที่เหลือที่มาตัดมาในการจัดปฏิรูปที่ดินเกษตรกร 1.2 แสนไร่”

อย่างไรก็ดี หากพบว่าออกเอกสารไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ดิน เป็นหน้าที่กรมที่ดินไปพิสูจน์ออกมาเพื่อนำจัดสรรปฏิรูปที่ดิน เพราะทั้งโคราชเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน 3.6 ล้านไร่ โดยผู้ประกอบการมักอ้างเอกสารสิทธิ สค. 1 และนส. 3 ต้องเป็นหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำหลักฐานไปพิสูจน์ว่ามีที่มาอย่างไร จึงมาออกในเขต ส.ป.ก. ที่นำข่าวนี มาบอกกล่าวก็เพราะปัญหาการบุกรุกที่ดินในบ้านเมืองเรามีมาเป็นเวลานาน และเราทุกคนได้ทราบมาตลอด แต่ก็ไม่ได้มีการเอาจริงเอาจังสักที ในฐานะประชาชนคนไทยคนหนึ่ง จึงอยากเห็นกรบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มี การเลือกปฏิบัติ เพื่อที่จะลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม สู่การปฏิรูปประเทศที่ยั่งยืนต่อไป

ผู้เขียนบทความ

นายกิตธนรัช พ่วงภิญโญ

หัวหน้างานกรมีส่วนร่วม สนง.กต.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง กลัวตำรวจจับแต่ไม่กลัวความตาย

นสพ.ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 27 เมษายน 2558 ลงข่าวว่า “เด็กแว้นเหิม เจอด่านตำรวจ สน.บางขุนเทียน ป้องกันเหตุแข่งรถกลางดึก เร่งเครื่องรถจักรยานยนต์หมายแหกด่าน แต่รอง สวป. ใจถึงเข้าขวางจนถูกชน กระเด็นได้รับบาดเจ็บส่งรักษาตัว รพ.ศิริราช รวบ 2 ผู้ต้องหาสารภาพเห็นด่านตรวจเกิดกลัว เพราะไม่ได้สวมหมวกกันน็อก แลมรถจักรยานยนต์ ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน ถูกคุมตัวดำเนินคดี 4 ข้อหา รวมทั้งข้อหาฉกรรจ์พยายามฆ่าเจ้าพนักงานขณะปฏิบัติหน้าที่”

ที่นำมาเล่าให้ฟังในวันนี้ อยากให้เป็นอุทาหรณ์เตือนใจแก่พ่อแม่ผู้ปกครองให้ช่วยกันเข้มงวดกวดขัน ความมีวินัยและเคารพกฎหมายแก่ลูกหลาน ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยรุ่น วัยกำลังศึกษาคะนอง กรณีนี้ยังเป็นเหตุ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับบาดเจ็บอีกด้วย

ผู้เขียนบทความ

นายกิตธนรัช พ่วงภิญโญ
หัวหน้างานการมีส่วนร่วม สนง.กต.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคม

นสพ.ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 27 เมษายน 2558 รายงานข่าวว่า น.ส. สุพัตรวี อยู่แพทย์ หรือ “แม่หลวงกุ้ง” ผู้ใหญ่บ้าน ที่โด่งดังในโลกโซเชียลเน็ตเวิร์ก และแถมยังเป็นผู้ใหญ่บ้านที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย ได้เข้ายื่นหนังสือต่อนายอำเภอเมืองเชียงใหม่ เพื่อขอลาออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน โดยจะหันไปทำธุรกิจส่วนตัว โดยอ้างว่าการลาออกในครั้งนี้ เนื่องจากถูกกดดันจากการเมืองท้องถิ่น ที่หลายฝ่ายไม่ร่วมมือพัฒนาพื้นที่ รวมถึงเรื่องปัญหาขยะในพื้นที่ ที่ชาวบ้านทุกคนเดือดร้อนจากปัญหาที่ไม่ค่อยมีหน่วยงานไหนเข้ามาจัดเก็บ และเคยมีการทักท้วงไปยังหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ ก็กลับไม่ค่อยได้รับการเหลียวแล จึงตัดสินใจลาออกปิดตำนานผู้ใหญ่บ้านที่สวยงามที่สุดในประเทศไทยในที่สุด ท้ายสุดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้ส่งผู้ตรวจราชการกรมการปกครองมาตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้แล้ว โดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครองได้ขอร้องให้ผู้ใหญ่บ้านอยู่ทำงานต่อไป และได้ให้กำลังใจพร้อมคำมั่นสัญญาว่าจะปกป้องคุ้มครองช่วยเหลือต่อสู้กับผู้มิชอบต่อไป

ได้อ่านแล้วก็รู้สึกดีใจที่สังคมยังมีคนดีที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างผู้ใหญ่บ้านท่านนี้ อยู่และหวังว่าคงมีคนไทยอีกหลายคนที่เป็นคนดีอย่างเดียวกัน อันจะนำพาประเทศชาติไปสู่สังคมที่มีพลเมืองดี วิถีประชาธิปไตยต่อไป

ผู้เขียนบทความ

นายกิตธนรัช พวงภิญโญ
หัวหน้างานการมีส่วนร่วม สนง.กต.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การเข้าคิว ของดีชาวญี่ปุ่น

การเข้าคิว ในประเทศญี่ปุ่น นับเป็นเรื่องดีมาก ที่หลายคนได้รู้ ได้เห็นกันอยู่เป็นประจำ แต่... มีส่วนน้อย ที่ได้เห็น คิดพิจารณา แล้วปฏิบัติตาม ซึ่งก็นับว่าเป็นเรื่องดีทีเดียว การเข้าคิวนอกจากลดความยุ่งเหยิง ของคนหมู่มากแล้ว ยังเป็นมาตรวัดความอดทนอดกลั้น เป็นวัฒนธรรมอารยะ

คนญี่ปุ่นเข้าคิวกันเคร่งครัด ไม่ใช่เข้าคิวเพราะป้ายเขียนไว้ ไม่มีอาการหงุดหงิดรำคาญใจคนข้างหน้าที่ให้บริการนาน ไม่แอบมาแทรกคิ

มีการตีเส้นบอกตำแหน่งให้ยืนรอ เพียงเพื่อให้รู้ว่าควรอยู่ตรงจุดที่ตรงกับประตูรถ เช่นที่ สถานีรถไฟ คนญี่ปุ่นเข้าคิวยืนรอขึ้นรถไฟ รถเมล์ เดินขึ้นตามลำดับ ไม่เบียดไม่แย่งกันขึ้น และที่ไม่เหมือนบ้านเราคือ คนขึ้นรถเมล์ไม่รีบร้อน ไม่เร่งผู้โดยสาร

รอคิวเข้าห้องน้ำแถวเดียว ห้องไหนเปิดออกมาคนที่รอคนแรกก็เข้าไปก่อน ไม่ใช่เข้าไปยืนจ้องหน้าห้องน้ำ แบบบ้านเรา

รอคิวเข้าลิฟต์กันอย่างใจเย็น เข้าก่อนก็เดินเข้าใน เพื่อให้คนอื่น ๆ ตามเข้ามาได้ง่าย ขึ้นบันไดเลื่อนก็ยืนแถวเดียวทางซ้ายมือ เขาเว้นทางเดินด้านขวาไว้สำหรับคนที่รีบจะได้แซงขึ้นไป

หลักคิดของการเข้าคิว คือ “ การเคารพสิทธิของผู้มาก่อน ” ว่าควรได้รับการนั้นๆ ก่อนคนที่มาทีหลังประเทศที่คนพัฒนาแล้วทางด้านจิตใจ เขาจะเห็นความสำคัญของสิทธินี้

เหตุการณ์สีนามิที่ญี่ปุ่นเมื่อ มีนาคม 2554 คนญี่ปุ่นได้แสดงความอารยะให้โลกเห็นโดยการเข้าคิวกันอย่างอดทน สุภาพ แบ่งปัน ไม่เกิดการฉกชิง จัปลัน

คนไทยเริ่มต้นเข้าคิวกันจริงจังคงจะดี

เริ่มจากตัวเราเองและปลูกฝังลูกหลาน เพื่อนำไปสู่การเป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ ตามวิถีประชาธิปไตย

ผู้เขียนบทความ

นางสไบทิพย์ พานิชวงษ์
พนักงานการเลือกตั้ง สنج.กกต.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ข้าวเปลือกสองหาบ

มีพี่น้องคู่นี้ ตั้งแต่เด็กรักใคร่สามัคคีกันมาก ครั้นโตเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากต่างก็แต่งงานมีครอบครัวแล้ว พ่อแม่จึงให้พวกเขาแยกบ้านกันอยู่ แยกบ้านไม่แยกนา ในสมัยก่อนเป็นเรื่องธรรมดา พี่น้องคู่นี้ก็เช่นเดียวกัน มีอยู่ปีหนึ่งหลังจากเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว ต่างก็แบ่งข้าวเปลือกกันคนละครึ่ง หาบกลับไปบ้านของตน แล้วกองไว้ที่ลานจากข้าวหน้าบ้าน ตกค่ำผู้เป็นพี่ก็คิดว่า น้องชายอายุยังน้อย ลูกๆ ก็ยังเล็กอยู่ เราควรที่จะช่วยเหลือเขาให้มาก ถึงจะถูก เมื่อคิดเช่นนั้นแล้วก็หาบข้าวเปลือกหนึ่งหาบ ไปที่บ้านของน้องชายอย่างเงียบๆ ข้างฝ่ายน้องชายก็คิดเช่นเดียวกันว่า พี่ชายมีลูกหลายคน แบ่งข้าวเปลือกได้เพียงไม่กี่หาบจะพอกินได้อย่างไร? คิดแล้วก็หาบข้าวเปลือกหนึ่งหาบส่งไปที่บ้านของพี่ชายอย่างเงียบๆ รุ่งเช้าเขาทั้งสองต่างก็ประหลาดใจ ที่ข้าวเปลือกของตนไม่ได้ลดน้อยลงเลย พอตักค่าเขาทั้งสองต่างก็เกิดความคิดแบบเดิมขึ้นอีกเมื่อพี่หาบข้าวเปลือกไปถึงหน้าบ้านของน้องชาย เป็นเวลาเดียวกับที่น้องชายก็กำลังหาบข้าวเปลือก เตรียมจะส่งไปให้พี่ชายเช่นกัน เขาทั้งสองเผชิญหน้ากัน เกิดความรู้สึกตื่นตันใจจนน้ำตาไหลอย่างไม่รู้สีกตัว

เรื่องนี้ สอนให้รู้ถึงเรื่องความมีน้ำใจระหว่างเครือญาติและความรักความสามัคคีของคนในครอบครัว หรือองค์กร

ผู้เขียนบทความ

นายณัฐวุฒิ ใจการ

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความชิ้นนี้เสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ประสบการณ์ในการใช้รถใช้ถนน

ประสบการณ์ที่เห็นในการขับรถบนท้องถนนตลอดหลายปีที่ผ่านมา ในการเกิดอุบัติเหตุที่ประสบเจอ ส่วนมากจะเป็นการขับรถโดยประมาท ขาดสมาธิในการขับขี่ เช่น คุยโทรศัพท์ระหว่างการขับขี่รถจนลืมไปว่าตัวเองกำลังขับอยู่ อุบัติเหตุที่ร้ายแรงที่สุด คือ การเมาแล้วขับรถบนท้องถนน ขาดสติและขาดการควบคุม การขับขี่รถได้น้อยมาก รวมถึงการหลับใน สองกรณีที่ยกมา ทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงแก่ตัวเองและคนอื่นที่ร่วมทางตามท้องถนน

ที่เล่ามาทั้งหมด อยากให้ทุกคนต้องตระหนักถึงความปลอดภัยและเคารพกฎหมายจราจร จะได้ไม่สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินตัวเองและบุคคลอื่นๆ หากทุกคนทำได้เชื่อว่าเหตุการณ์เช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นแน่นอน

ผู้เขียนบทความ

นายวีระสิทธิ์ ชุมชุม
พนักงานขับรถยนต์ สนง.กท.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จริยธรรม คุณธรรมของสังคม

คนเก็บขยะพบเด็กแรกเกิดในถุงดำถูกทิ้งไว้ในกองขยะ จากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่าแม่ของเด็กเป็นนักเรียนชั้น ม.6 ที่อาศัยอยู่กับยาย คลอดลูกแล้วเสียชีวิต จึงนำมาทิ้งในถังขยะเพราะอับอายชาวบ้านจึงไม่กล้าไปคลอดลูกที่โรงพยาบาล

นำเรื่องนี้มาเล่าเพราะต้องการชี้ให้เห็นว่า ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาดพ่อแม่ที่ดีอบรมสั่งสอนจะนำปัญหามาสู่สังคม และประเทศชาติ

ผู้เขียนบทความ

นายบรรเลง กระจ่างวงศ์

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม สนง.กคต.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง กำลังใจคือพลัง

เมื่อเดือนสิงหาคม 2555 ข้าพเจ้าเดินทางโดยการนั่งรถทัวร์อำนาจเจริญ – กรุงเทพฯ เพื่อไปอบรมฯ ระหว่างทางข้าพเจ้าเกิดเจ็บปวดเข่า เดินไม่ค่อยได้ขึ้นมา ไข้ขึ้นทุกวัน พี่ๆ พาไปหาหมอทั้งกินและฉีดยาก็ไม่หาย กลับมาอำนาจเจริญเพื่อหวังว่าจะค่อยดีขึ้น แต่แล้วก็ไม่หาย ในที่สุดต้องผ่าตัดหัวเข่า ประมาณ 3 เดือน ชีวิตลำบากมากๆ เดินแทบไม่ได้ แต่ก็สู้ วันไหนไหวก็มาทำงานไม่ไหวก็ต้องนอนอยู่บ้าน ญาติเพื่อนๆ ไม่ได้ดูแลสักคน มีแต่โทรถามข่าว ก็ได้กำลังใจจากชายคนหนึ่ง ซึ่งตอนนี้เขาเป็นพ่อของลูก กำลังใจที่สำคัญจากเพื่อนร่วมงาน ทั้ง ผอ. หัวหน้างานๆ ที่หมั่นโทรถามอาการและไปเยี่ยมเยียน

ข้าพเจ้าขอบคุณน้ำใจ ความเมตตา จากทุกๆ ท่าน สิ่งนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นใจเป็นอย่างมาก ทั้งๆ ที่อยู่ไกลบ้าน ไกลญาติพี่น้อง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ธีรยา ชูช่วย

พนักงานการเงินและบัญชี สนง.กกต.จว.อำนาจเจริญ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความซื่อสัตย์เป็นค่านิยมที่คนไทยควรคำนึงถึง

วันที่ 9 มีนาคม 2558 ที่ผ่านมา นายประทวน เหมือนรุ่ง อาชีพขับรถแท็กซี่ ได้นำกระเป๋าส่งคืนให้กับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น หลังจากลืมไว้บนรถแท็กซี่ ขณะใช้บริการจากสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งภายในกระเป๋านั้น มีสมุดบัญชีธนาคาร และเงินสดที่เป็นธนบัตรสกุลเงินเยน จำนวน 4,740,000 เยน หรือคิดเป็นเงินบาทไทยประมาณ 1,279,800 บาท โดยคนขับรถแท็กซี่ได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนว่า “มีความรู้สึกตกใจมาก เงินมากมายมหาศาล ทำไมถึงลืม อยากส่งคืนให้เจ้าของเพราะผมนึกถึงใจเขาใจเรา สมมุติว่าถ้านักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นคนนี้ไปกู้เงินคนอื่นมา เพื่อทำอะไรสักอย่างแล้วเงินหายไป ไม่ได้คืน เขาจะเป็นอย่างไร ผมไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ตอนนี้รู้สึกภูมิใจมากที่ได้ส่งคืนเงินทั้งหมดให้เจ้าของ” ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นได้ขอบคุณในน้ำใจของคนไทยที่เก็บทรัพย์สินคืนให้กับตน

จากเรื่องราวที่น่าเสนอนั้น มีจุดประสงค์เพื่อให้ทุกคนได้รับทราบและนำไปใช้เป็นตัวอย่างที่ดีจากการที่คนขับแท็กซี่มีหลักคุณธรรม ในเรื่องของความซื่อสัตย์ กล่าวคือ ไม่มีความละโมภ อยากได้ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือมีความเห็นแก่ตัว แต่กลับมีความรู้สึกเอาใจเขามาใส่ใจเรา คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น ความสำนึกในการเป็นพลเมืองดี และพยายามหาทางส่งคืนเจ้าของ โดยเฉพาะ เมื่อเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ก็จะทำให้เกิดความประทับใจในความมีน้ำใจของคนไทย ซึ่งถือว่าเป็นการสร้างชื่อเสียงในทางที่ดีให้กับประเทศไทย

ดังนั้น ความซื่อสัตย์จึงถือเป็นค่านิยมหลักที่สำคัญ ซึ่งสถาบันทุกสถาบัน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และหน่วยงานองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรจะกำหนดแนวทางในการปลูกฝังและอบรมค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์ให้กับเยาวชนและพลเมืองของประเทศไทย เพื่อให้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินวิถีชีวิตให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีศีลธรรมได้ เพราะเมื่อประชาชนมีความซื่อสัตย์ ก็จะเป็นการสร้างสำนึกในความเป็นพลเมืองที่ดี ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะส่งเสริม การพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญยิ่งขึ้นไป

ผู้เขียนบทความ

น.ส. พัชรนันท์ ทรัพย์เฉลิม
พนักงานการเลือกตั้ง สำนักวิจัยและพัฒนาการเลือกตั้ง
ด้านกิจการบริหารงานเลือกตั้ง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ประเพณีสงกรานต์ตามแบบพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย

ประเพณีสงกรานต์ เป็นประเพณีไทยที่สืบเนื่องมาแต่โบราณเกิดขึ้นในหมู่สมาชิกในครอบครัว หรือบ้านใกล้เรือนเคียง แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปสู่สังคมวงกว้างเกิดประเพณีกลับบ้านในเทศกาลสงกรานต์ แต่ในความเป็นจริง ประเพณีสงกรานต์มีข้อคิดและคุณค่าแทรกอยู่ เป็นประเพณีที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนในสังคมและสะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์ความเป็นไทย เช่น ความกตัญญู ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน โดยใช้น้ำเป็นตัวแทนในการประสานสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น การสรงน้ำพระ การรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ การเล่นสาดน้ำ

ประเพณีสงกรานต์ในสังคมปัจจุบันที่เห็นได้ชัดคือ การกลับบ้านเกิดในเทศกาลสงกรานต์ เทศกาลเล่นสาดน้ำตามถนน ต่างๆ หากทุกคนปฏิบัติตามพื้นฐานความเป็นพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตย คือเคารพสิทธิ เสรีภาพ และกฎหมาย กติกาของสังคม เช่น ในการเดินทางกลับบ้านไม่ดื่มสุราในขณะที่ขับรถ เพื่อลดจำนวนอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นในช่วงเทศกาล หรือการเล่นสาดน้ำกันโดยใช้น้ำสะอาด ไม่ใช้น้ำแข็งปาใส่กันเพราะจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ เพียงเท่านี้ก็จะเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและนำความเป็นไทยมาใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ที่เป็นอยู่จริงทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมตลอดจนถ่ายทอดความเป็นไทยต่อไปยังคนรุ่นหลังได้อย่างถูกต้อง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เรืองฤดี สวารัฐ
พนักงานการเลือกตั้ง สำนักวิจัยและพัฒนาการเลือกตั้ง
ฝ่ายพัฒนาระบบการจัดการเลือกตั้ง

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง “ต้นไม้กับการศึกษา”

เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็กนั้น ข้าพเจ้าพำนักอยู่ในบ้านพักครูในโรงเรียนเล็กๆ แห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในชนบททางภาคเหนือของประเทศไทย มีอยู่วันหนึ่งซึ่งเป็นวันหยุดสุดสัปดาห์ ข้าพเจ้ากำลังเดินเล่นอยู่บริเวณอาคารเรียนเก่าๆ หลังหนึ่ง เห็นคุณครูคนหนึ่งกำลังยืนวาดรูปอยู่บนฝาผนังหน้าอาคารเรียนหลังนั้น ข้าพเจ้าจึงเดินเข้าไปดูจึงพบว่าคุณครูคนนั้นกำลังวาดรูปต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง ข้าพเจ้าสนใจว่าเป็นต้นอะไร จึงไปนั่งดูและช่วยคุณครูด้วยการหยิบกระป๋องที่บรรจุสีต่างๆ และข้างในมีพู่กันยื่นให้ตามที่คุณครูสั่ง ข้าพเจ้าสงสัยเหมือนกันว่าทำไมต้นไม้ต้นนี้แปลกแตกต่างจากธรรมชาติ กล่าวคือ บริเวณรากของต้นไม้กลับกลายเป็นก้อนอิฐที่ถูกนำมาก่อเป็นชั้นๆ เหนือขึ้นไปมีรูปคุณครูคนอื่นๆ กำลังร่วมกันถือบัวรดน้ำยืนรดน้ำ ใส่บริเวณโคนต้นไม้ ซึ่งในหยดน้ำแต่ละหยดที่หยดลงที่โคนต้นไม้ นั้นมีตัวอักษรคำว่า “ปุ๋ย” และคำว่า “วิชาความรู้” อยู่สลับกันไป บริเวณกลางต้นไม้มีภาพคล้ายท่อส่งของหลายๆ ท่อร้อยเรียงกันอยู่ข้างในยาวกระจายส่งกันไปถึงกิ่งก้าน ใบไม้ และดอกผลลูกใหญ่ๆ ของต้นไม้ แต่ที่น่าสนใจคือ กลางกิ่งก้านของต้นไม้แต่ละกิ่งกลับมีภาพของคนทั้งหญิงและชายที่หน้าตาอ้วนอ้วนและสวมเสื้อผ้าหลากหลายอาชีพอยู่ข้างใน บางกิ่ง มีภาพของชาวไร่ชาวนาที่อยู่กลางท้องทุ่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยต้นข้าว บางภาพมีรูปของข้าราชการทุกเหล่า ทั้งพลเรือน ตำรวจ และทหาร บางกิ่งก้านมีภาพของนักธุรกิจตลอดจนพ่อค้าแม่ค้าที่มีใบหน้าอ้วนอ้วนแจ่มใส และบางกิ่งก้านมีภาพของคนที่กำลังยืนพูดอยู่ท่ามกลางกลุ่มคนจำนวนมากที่นั่งฟังอยู่และมีป้ายกำกับว่า สภาผู้แทนราษฎร

ส่วนผลไม้ที่ออกดอกออกผลเป็นผลไม้ลูกใหญ่ๆ นั้นมีภาพของบ้านเมืองที่เจริญรุ่งเรือง มีตึกรามบ้านช่องที่สง่าสวยงาม มีผืนดินที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพรรณธัญญาหาร ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ประชาชนล้วนแจ่มใสเบิกบาน คุณครูผู้วาดรูปดังกล่าวได้บอกกับข้าพเจ้าว่า ต้นไม้ต้นนี้เปรียบเสมือนต้นไม้ของชีวิต รากฐานของตึกเปรียบเหมือนก้อนอิฐ รากฐานของชีวิตเปรียบได้กับการศึกษา รากของต้นไม้ที่เปรียบเหมือนก้อนอิฐ ก้อนอิฐแต่ละก้อนนำมาสร้างเป็นตึกได้ หากการก่ออิฐแต่ละก้อนมีความมั่นคงตั้งแต่ฐานรากย่อมทำให้ตึกๆ นั้นมีความมั่นคงแข็งแรง ต้นไม้ก็เช่นเดียวกันหากเราหมั่นรดน้ำใส่ปุ๋ย บำรุงตั้งแต่รากของต้นไม้ก็จะทำให้ต้นไม้แตกกิ่งก้านสาขาและทำที่สุดก็จะทำให้ได้ดอกผลที่อุดมสมบูรณ์ ชาติบ้านเมืองก็เช่นเดียวกัน หากครูทุกคนช่วยกันหมั่นให้การศึกษาแก่นักเรียน สอนสั่งทั้งวิชาความรู้และศีลธรรมอันดีแก่นักเรียน ก็จะทำให้เด็กนักเรียนเติบโตเป็นคนที่มีความประพฤติดีและประสบความสำเร็จในชีวิต ในหลากหลายสาขาอาชีพ ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรือง มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นายธีระวัฒน์ ปาระมี

หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน สนง.กต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จิตอาสา การทำความดี และสำนึกพลเมือง

เรื่องจิตอาสา และการทำความดีถูกปลูกให้ลูกโชนอย่างรวดเร็วในหมู่เยาวชน คนหนุ่มสาว จากเครือข่ายสื่อสังคมออนไลน์ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ และเหตุการณ์อื่นๆ ทางสังคมที่ทำให้เกิดการรวมตัว และช่วยเหลือกันอย่างรวดเร็ว รวมถึงการที่สถาบันการศึกษาในทุกระดับ ในทุกภูมิภาค ก็ผลักดันเรื่องนี้ อย่างจริงจัง เพราะตระหนักว่าบ้านเมืองและสังคมยามนี้ ต้องการบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มากยิ่งขึ้น เหล่านี้ล้วนแต่เป็นเหตุผลที่ทำให้เรื่องจิตอาสากลายเป็นกระแสฟิวเจอร์ในขณะนี้ แต่การวิเคราะห์ เพื่อทำความเข้าใจเรื่องจิตอาสาที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ยังเป็นการวิเคราะห์ที่เพิ่งแต่ชี้ให้เห็นถึง รูปแบบและการจัด กิจกรรมอาสาสมัคร ซึ่งเป็นการสรุปอย่างรวดเร็วว่า จิตอาสาเป็นเรื่องของการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เพื่อสังคม และเป็นจิตสำนึกพลเมือง

จิตอาสา และ จิตสำนึกพลเมือง เป็นเรื่องที่แตกต่างกันเพราะจิตอาสาแท้ที่จริงแล้วเป็นการทำงานเพื่อตอบ ประโยชน์ตัวเองเป็นหลัก และการจะพัฒนาให้จิตอาสาเติบโตเป็นจิตสำนึกพลเมืองได้นั้น จำเป็นต้องเชื่อมโยง ให้อาสาสมัคร เห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนตัวอาสาสมัครกับส่วนรวม และตระหนักว่าสาธารณะ หรือส่วนรวมสำคัญกว่าส่วนตัว อีกทั้งเมื่อส่วนรวมได้ประโยชน์ ส่วนตัวจึงจะได้ประโยชน์ตามมา

การส่งเสริมแรงจูงใจให้คนทำดีต่อคนอื่น ต่อส่วนรวมยังเป็นเรื่องพื้นฐานที่ต้องส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง และต้องส่งเสริมให้เห็นว่าการกระทำเพื่อส่วนรวมนั้นเป็นบทบาทหน้าที่ของพลเมืองที่ต้องทำ ไม่ใช่ ทำเพื่อให้ได้ดี ให้ได้บุญ ให้ได้มีคนยกย่อง และการเป็นอาสาสมัคร การทำประโยชน์ต่อส่วนรวม ควรต้องเน้น การลงมือปฏิบัติในพื้นที่สาธารณะรอบๆ ตัว รอบๆ สถานที่ที่เรามีชีวิตอยู่ประจำวัน เพื่อจะเห็นผลของการ ปฏิบัติตนและรับผิดชอบต่อสาธารณะพลเมืองอย่างแท้จริงจากความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงระหว่างประโยชน์ ส่วนรวม กับประโยชน์ส่วนตัว เห็นสายใยแห่งการอยู่ร่วมและหนทางแห่งอยู่รอดร่วมกันอย่างแท้จริง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ประภัสสร อินนุ่ม

นิติกร สสว. 2

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”